DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 265. Sobota, 18 (30) Listopada. **1867 r.**

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2 —Miesięcznie kop. 67 —Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20.— Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.— Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Najwyższy rozkaz.—Ukaz do rządz. senatu.—Komisja likwidacyjna.—Rozkaz głównodowodzącego wojsk. okr. wojen. warszaw.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.—**Warszawa.** — Przegląd polityczny. —**Telegramy.**— **Wiadomości telegraficzne.** — Pobór do wojska. — Oświetlenie mostu Aleksandrowskiego.— Meljoracja w Płocku. — Fotogramy p. Artot.—Sprostowanie. — Zapalanie latarń gazow.—Kursa monet.—Ruch na korzyść prawosławia. —Droga żel. konna do Teodozji.—Zjazd agronomów.— Urodzaj wina.—Cesarz Teodor i jego naród.— **Anglja.** Zabójstwa.— **Austrja.** Izba panów. — **Francja.** Sprawa konferencji. — **Prusy.** Kwestja konferencji. — Drożyzna.—**Turcja.** Przesilenie ministerjalne. — **Włochy.** Nota.— Zaburzenia.—**Korespondencja** z Zurichu.

FEJLETON.— **Teatra Warszawskie.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. —Doktór-homeopata A. Lic.—Różność cen ligroiny, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 17 (29) Listopada.

Najwyższy rozkaz. — Przez Najwyższy manifest, wydany 8-go listopada 1867 roku w Carskiem-Siole, rozkazano: „Dla zwykłego skompletowania armji i floty w przyszłym 1868 roku, dokonać pobór rekrutów w obu strefach Cesarstwa, licząc po czterech ludzi z każdego tysiąca dusz, na zasadzie osobnego ukazu, wydanego do senatu rządzącego. Niezależnie od poboru w wyż oznaczonej ilości dusz, pobrać na rachunek zaległego niedoboru, po jednym człowieku z każdego tysiąca dusz, w gubernjach: archangielskiej, zwolnionej od dawania rekrutów przy poborze od 15 go stycznia do 15-go lutego 1863 roku, kijowskiej, wołyńskiej, podolskiej, wileńskiej, grodzieńskiej, kowieńskiej, mińskiej, mohilewskiej i witebskiej, zwolnionych od dawania rekrutów przy poborze od od 1-go listopada do 1-go grudnia 1863 r., od włościan okręgu stawropolskiego, w gubernji stawropolskiej, zwolnionych od dawania rekrutów przy poborze od 15-go stycznia do 15-go lutego 1865 r., od mieszczan symbirskich, od włościan rządowych powiatów ustsysolskiego, jareńskiego, solwyczegodzkiego i części wielskiego, w gubernji wołogodzkiej, a także od mieszczan i włościan czasowo obowiązanych tejże gubernji, powiatów: ustsysolskiego, jareńskiego i solwyczegodzkiego, zwolnionych od dawania rekrutów przy poborze od 15-go stycznia do 15 lutego 1866 roku, oraz od mieszczan miasta Serdobska, w gubernji saratowskiej, u których odłożony był pobór, który dokonywał się od 15-go stycznia do 15-go lutego 1867 roku. Pobór ma być rozpoczęty 15-go stycznia i ukończony do 15-go lutego 1868 r." (*).

Ukaz do senatu rządzącego. Manifestem w dniu dzisiejszym wydanym, poleciwszy dokonać pobór rekrutów z obu stref Cesarstwa, Rozkazujemy: 1. Pobór ten rozpocząć 15-go stycznia przyszłego 1868 roku i ukończyć takowy do 15-go lutego tegoż roku, i 2. Na umundurowanie rekrutów przyjmować od oddających rekruta pieniądze podług cen, jakich umundurowanie to kosztuje ministerstwo wojny, mianowicie po jedenaście rubli pięć kopiejek srebrem. Rozporządzenia po części wojennej włożyliśmy na ministra wojny, pomyślne zaś dokonanie i ukończenie tego poboru w terminie oznaczonym, powierzamy staraniom senatu rządzącego. Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano: ALEXANDER. Dnia 8 listopada 1867 roku. W Carskiem Siole.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rsr. 38 kop. 93, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. Eugenjuszowi *Lisieckiemu*, właścicielowi wsi Kurówka A., położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Smoszewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 5,625 kop. 91, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. Zofji *Zawiszy-Czarnej*, właścicielce dóbr Dobrosielice-Wilkens, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim Gminie Drobin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 118 kop. 27, przypadające na mocy rozrorządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. Józefowi *Podleckiemu*, właścicielowi dóbr Kozicy A. E. F., położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Smoszewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 166 kop. 60, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. Janowi i Ewie *Struś*, właścicielom dóbr Lisiew A. C. G. i B. D. F., położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Smoszewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 2,588 kop. 48, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. Zdzisławowi *Bożewskiemu*, właścicielowi dóbr Okonin, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Rypinskim, Gminie Żale, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 73 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 14 (26) Listopada r. b. Juljanowi *Kołakowskiemu*, właścicielowi dóbr Łebki, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Regimin, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Prasnyskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 610 kop. 22, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. Ksenofontowi *Benkendorf*, właścicielowi dóbr Łaniewicze, położonych w Gubernji Suwałkskiej, Powiecie Suwałkskim, Gminie Czostków, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwałkskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 480,880 kop. 48, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. Joannie *Kuczyńskiej*, właścicielce dóbr Zyple, położonych w Gubernji Suwałkskiej, Powiecie Władysławowskim, Gminach Świętoszyn, Zyple, Szyłgale, Błogosławieństwo i Syntowty, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwałkskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 405 kop. 96, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. sukcesorom Karola *Piątkowskiego*, właścicielom części wsi Piątkowo-wielkie A., położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrowskim, Gminie Zaremby Kościelne, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 393 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. Michałowi *Kosińskiemu*, właścicielowi dóbr Wysocinek, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radiejewskim, Gminie Bądkowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 16 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. Karolowi *Chojnowskiemu*, właścicielowi części wsi Kobylin, położonej w Gubernji Łomżyńskiej,

(*) Wyż wspomniony Najwyższy manifest zamieszczony będzie w *Warsz. Dniew.*

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

Otello i panna Artôt! Oto dwa grzmiące wyrazy, rozlegające się w najświeższych dziejach sceny tutejszej. Trzykrotnie przedstawiona już ta partycja Rossiniego, ujęta w żelazne ramy Szekspirowskiej osnowy—wzdycha ruladami, płacze passażami i jęczy pianissimem, wychodzącemi z piersi znakomitej artystki, która jest zarazem i czarującą śpiewaczką i potężną aktorką tragiczną. Każdy kto widział tę Desdemonę opartą na balustradzie przy oknie, gdy osrebrzona promieniami księżyca marzy smutnie lub gdy śpiewa przy arfie swoją łabędzią pieśń wśród błyskawic i gromów—zgodzi się pewno z nami, że takiego połączenia śpiewu z artyzmem i tak doskonałego pojęcia całości roli—zobaczyć trudno. A ileż to wytworności w gestach, ile prawdy w akcji i jaka szlachetna wyrazistość w grze rysów, które niekiedy stają się idealnie pięknemi, psychicznym swoim wyrazem, tego opisać nie podobna—zobaczyć, zrozumieć i uwielbić trzeba!

Otello jako partycja, pomimo swej wielkiej i zasłużonej wziętości—jest nieco już przestarzałym w układzie kompozycji, szczególniej w pierwszym a po części i w drugim akcie. Wiele tam jest kombinacij instrumentalnych niezgodnych już z dzisiejszemi pojęciami i wymaganiami nawet. Co znaczy, nawet i w akcie trzecim, akompanjament czyli raczej figura w orkiestrze przygrywająca na wesołe tempo w strasznej chwili w której sroga twarz i dzikie słowa Otella zapowiadają śmierć Desdemonie.—Lecz Rossini zawsze jest genjuszem muzyki i krytykować go nie pozwalamy sobie zgoła—chcemy tylko powiedzieć, że pomimo pewnej nudy ciążącej nad dramatyczną strukturą Otella w dwóch pierwszych aktach, opera ta słuchaną jest u nas w tej chwili z prawdziwym zachwytem, bo panna Artôt śpiewa partję i gra rolę Desdemony z tak plastyczną ekspresją, że każdy z widzów i słuchaczy rozumie, nie tylko jej śpiew i grę, lecz nawet odczuwa każde wrażenie jakie ona głosem wyraża a posąguje gestami.—Ileż boleści rwie się z piersi artystki pod czas błagalnej prośby Desdemony do ojca w końcu drugiego aktu! Ileż rozpaczy i determinacji w scenie, gdy przerywa ona zaczęty pojedynek Otella z Rodrigiem, a ileż smutku cichego jak otaczające ją milczenie, w pieśni przy arfie i modlitwie o której sto razy, a zawsze z nowem uniesieniem wspominać można! Doprawdy— słuchając śpiewu i patrząc na grę takiej Desdemony, zapomina się o obowiązku recenzenta—krytyk porzuca pióro, sprawozdawca lęka się traktowaniem szczegółów obrazić posągową indywidualność, która nad niemi panuje, i zamiast rozbierać przymioty śpiewu, czystość metody, bogactwo koloratur, słowiczość rulady i opowiadać o niedościgłem pianissimo primadony—zachwyca się sam doskonałością jej gry, podpada zupełnemu wrażeniu i podbity talentem artystki wierzy, jak widz najprostszy, że ma przed sobą istotną Desdemonę, fatalną postać, stworzoną przez krola tragików i poetów—Szekspira.

Ażeby wyjść z tego zaczarowanego koła i przywrócić sobie charakter sprawozdawcy, potrzeba nam oderwać się myślą i piórem od panny Artôt a zająć się innemi osobami tej lirycznej tragedji. O panu Corsi, jako o przedstawicielu tytułowej i w samej rzeczy głównej męzkiej roli, najpierw mówić nam wypada. Spiewak ten, opatrzony głosem dzwięcznym, wyrobionym starannie i muzykalnym nadto, podołał trudnościom potężnej partji Otella, a chociaż widocznem było iż p. Corsi musiał umiejętnie rozporządzać zasobami głosu, ażeby mu go nie zbrakło do końca partji, i nie wyrzucił z piersi sławnego ut dièze Tamberlika, jednakże odśpiewał i odegrał rollę Otella, z zupełnem zadowoleniem publiczności a niektóre nawet części wykonał z potęgą głosu i znamienitą expresją. W każdym razie, partja ta napisana jest dla silnego tenora (tenore di forza), i zawsze będzie stanowiła kamień pobierczy dla pierwszorzędnych nawet artystów, obdarzonych przez naturę najpotężniejszym głosem. PP. Bossi i Rota, mają w tej operze podrzędne role—lecz artyści uposażeni takiemi talentami i intelligencją musieli i na tak małem nawet polu, odznaczyć się świetnie i przyczynić się do powodzenia całości przedstawienia. Nawet i p. Anbonetti, który nie zawsze posiada pewność w intonacji, szczególniej w ansamblach, — pod czas trzeciego przedstawienia Otella wywiązał się szczęśliwie z swej małej lecz sympatycznej partji. O pani Rota zatrzymujemy dawniej już wyrażone zdanie: śpiewaczka ta opatrzona bogatym materjałem głosu, któremu je-

Powiecie Kolnienskim, Gminie Ragienice, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Szczuczyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 18 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. Fabjanowi *Żebrowskiemu*, właścicielowi części wsi Żebry-Ostrowy, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrołęckim, Gminie Nakły, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Ostrołęckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 53 kop. 77, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. Józefowi i Zuzannie *Rzeszotarskim*, właścicielom części wsi Żółszyno B., położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Smoszewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 104 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. Szymonowi *Ciechszyckiemu*, właścicielowi części wsi Żółszyno B., położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Smoszewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 3,553 kop. 60, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. Antoniemu *Weber*, właścicielowi dóbr Ośno, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radiejewskim, Gminie Służewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 401 kop. 80, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. Ernestowi *Bemer*, właścicielowi dóbr Biskupice, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kaliskim, Gminie Brudzew Kaliski, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 50 kop. 44, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 14 (26) Listopada r. b. *Czachorowskim*, właścicielom części wsi Zołszyno B., położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Smoszewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy.

Rozkaz główno-dowodzącego wojskami okręgu wojennego warszawskiego z dnia 11 listopada 1867 roku. Wzywa polowego atamana pułków kozaków pomienionego okręgu, jenerał-lejtnanta *Orłowa*, po powrocie z Najwyżej udzielonego mu 4-miesięcznego urlopu, do objęcia obowiązków polowego atamana, a pełniącemu też obowiązki pułkownikowi *Wołoszynowi*, poleca wrócić do dowództwa powierzonego mu 46-go pułku kozaków dońskich.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 17 (29) Listopada.

Gdyby można było dawać bez względną wiarę doniesieniom dzisiejszych dzienników, widoki na dojście do skutku konferencji, znacznie się polepszyły. W skutku tego, że dyplomacja francuzka zdołała skłonić papieża i Włochy do przystania na konferencję, usunięty został główny powód dla którego wielkie mocarstwa zwlekały obietnicę wzięcia w niej udziału. Z Hamburga też donoszą, że Anglja oświadczyła gotowość uczestniczenia w konferencji, z Wiednia zaś, że wspólne usiłowania Francji i Austrji zdołały osłabić zarzuty stawiane w tym przedmiocie przez Rosję i Prusy. Niejakie potwierdzenie tej wiadomości stanowi artykuł ministerjalnej berlińskiej *Provinzial Corr.*, który czytelnicy znajdą poniżej, a który chociaż nie zapewnia jeszcze o zebraniu konferencji, widzi jednak możliwość jej dojścia do skutku i nie odzywa się o niej tak nieprzychylnie, jak poprzednio odzywały się półurzędowe organa pruskie. Jednem słowem, sprawa ta tak dalece miała być posuniętą, że według paryzkiej *La Presse*, francuzki minister spraw zagranicznych p. de Moustier jutro, w sobotę, miał być w stanie udzielić ciału prawodawczemu objaśnienia w przedmiocie konferencji. Pomimo tego *Temps* utrzymuje, że stolica apostolska takie stawia warunki, iż rząd włoski nie będzie w możności zgodzenia się pod niemi na konferencję. Lecz samo zebranie konferencji, jeszcze nie uwarunkowywa załatwienia kwestji mającej być przedmiotem jej obrad. Nie daleko szukając przykładu, konferencja londyńska w sprawie księztw nadelbańskich, po długich naradach skończyła się rozjechaniem się pełnomocników bez skutku. Tymbardziej w kwestji tak drażliwej jak rzymska, wynalezienie załatwienia, na które dobrowolnie przystałyby strony interesowane, należy do rzędu zadań prawie nierozwiązalnych i słusznie powiada *N. Preus. Z.*, że narady europejskie mogą tylko powiększyć niezgodę pomiędzy stronami interesowanemi.

Urzędowa gazeta wiedeńska ogłasza zapowiedziane nominacje nowych członków izby panów w liczbie 21, a mianowicie 3-ch na dziedzicznych a 18-u na dożywotnich parów. Jak już wspominaliśmy, krok ten miał na celu zjednanie w izbie wyższej większości, uchwalonym przez izbę deputowanych prawom organicznym, a głównie prawu wyznaniowemu, wymagającym dwóch trzecich części głosów.

Według wiadomości z Serbji, uzbrojenia szczególniej w artylerji prowadzone są z największą czynnością. W Konstantynopolu intryga pałacowa stronników Mustafy-Fazyl-paszy, jako to szwagra sułtana Mehmed-Ali-paszy, sułtanki Walide i Dżemil-beja, w celu obalenia Fuad-paszy, najwięcej stawiającego przeszkód objęciu steru rządu przez stronnictwo młodej Turcji, zupełnie się nie powiodła i stanowisko Fuad paszy stanowczo się utrwaliło.

Jak z jednej strony szybkość komunikacij telegraficznych przedstawia niezaprzeczone dogodności, tak z drugiej strony ma i swe niedogodności, mianowicie, że naraża na grube błędy, przez opuszczenie jednego wyrazu lub przekręcenie go w o ile można najbardziej streszczonem doniesieniu. Dobitny przykład w tej mierze stanowi wczorajszy nasz telegram z Berlina, w którym na czele opuszczono wyraz „Haga”, a następnie umieszczono nazwisko hr. Bismarcka zamiast hrabiego Zuylena. Nie berliński, ale hagski gabinet podał się do dymisji, w skutku odrzucenia 38 głosami przeciw 36 przez izbę deputowanych budżetu wydziału spraw zagranicznych, które to odrzucenie wraz z poprzedniemi rozprawami o Limburgu, gabinet uznał za wotum nieufności, jak to szczegółowiej wskazuje niżej zamieszczona telegraficzna wiadomość.

Angielska izba gmin uchwaliła 2 miljony fun. szter. na wyprawę abisyńską w roku bieżącym, koszta na którą do przyszłej wielkanocy gabinet obliczył na 3½ miljonów fun. szt. Wszelako izba udzieliła przytem naganę gabinetowi, że tak długo taił swe postanowienie prowadzenia wojny z Abisynją.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencję z Zürichu.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, *28 listopada.* **W ciele prawodawczem odczytany został dekret, poruczający p. de Moustierowi reprezentowanie rządu podczas rozpraw o sprawach niemieckich i kwestji rzymskiej. Co do interpelacji p. Andellare, izba przeszła do porządku dziennego.** *Opinion nationale* **donosi, że w ciele prawodawczem krąży pogłoska o dymisji Haussmanna.** *Journal de Paris* **sądzi, że komisja wojskowa oświadczyła się przeciw 9-cio-letniej służbie wojskowej, a za 8-mio-letnią.**

(*Correspondenz Büreau.*)

Wiadomości telegraficzne.

* *Paryż, 26 listopada.* Podług *La Presse*, margr. de Moustier ma złożyć izbom w sobotę sprawozdanie o obecnem położeniu kwestji konferencji. W ministerstwie układany jest już program konferencji, który ma być zakomunikowany mocarstwom. — *Temps* utrzymuje, że podług wiarogodnych wiadomości, rządy tak włoski jak i papiezki zgadzają się na propozycję konferencji; znaczenie atoli tego zgodzenia się osłabia ta okoliczność, że papież czyni swe przyzwolenie zawisłem od poprzednich warunków, przyjęcie których wyda się rządowi włoskiemu bardzo trudnem, a nawet niemożebnem. Inne mocarstwa zaproszone, zwłaszcza Anglja, zwlekają jeszcze z odpowiedzią. W razie przyjścia do skutku konferencji, nie odbędzie się ona ani w Paryżu, ani w Rzymie, lecz prawdopodobnie po za obrębem Francji i Włoch, w jednem z miast nie stołecznych. (*Wolffs T. B.*).

* *Paryż, 27 listopada.* Zapewniają, że posłany dziś został do Rzymu przez telegraf rozkaz, ażeby dywizja jen. Dumont wsiadała na okręta. (*Tamże*).

* *Wiedeń, 27 listopada.* Dzisiejsza *Die Presse* zapewnia, że połączonym usiłowaniom Austrji i Francji powiodło się osłabić skrupuły, jakie Rosja i Prusy przeciwstawiały dotąd projektowi konferencji. (*Tamże.*)

* *Praga, 26 listopada.* Gmina Arnau udzieliła jednozgodnie baronowi Beust dyplom na obywatelstwo honorowe. Przyrzeczone przez hr. Taaffe pozwolenie na budowę teatru czeskiego, uważane jest przez czechów jako początek dalszych ustępstw. — Pewnemu rosjaninowi wzbronione zostało urządzenie koncertów słowiańskich. Udał się on z tego powodu ze skargą do księcia Gorczakowa, (*Die Presse*).

* *Peszt 26 listopada.* *Hon* donosi: Dziś w południe odbyła się pod prezydencją cesarza rada ministrów węgierskich. Cesarz przyjmować będzie we czwartek na posłuchaniu osoby prywatne i zapewne w piątek zrobi wycieczkę do Gödöllö. (*Cor. Bür.*).

* *Florencja, 26 listopada.* Proces przeciw Garibaldemu prowadzony będzie dalej, pomimo wyjazdu jego do Kaprery. Panuje jednakże przekonanie, że ogłoszona będzie wkrótce w sprawie Garibaldego amnestja królewska. — Z wiarogodnego źródła zapewniają, że rząd włoski uczynił swe przyzwolenie na konferencję zależnem od rozmaitych warunków. — Rząd papiezki odda jutro władzom włoskim znowu 800 jeńców garibaldyjskich. — *Nazione* powiada, że do liczby środków finansowych, które mają być wkrótce zaproponowane, znajdować się będzie projekt zniesienia monopolu tabacznego. (*Wolffs T. B.*)

* *Rzym, 26 listopada.* Wyruszyły dziś ztąd do Civita-Vecchia dwa pułki francuzkie, wraz z dwiema baterjami i dwoma szwadronami jazdy. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Berlin, 26 listopada.* *N. Preus. Z.* mówi znowu o trudnościach, na jakie zdaniem jej powinien natrafić projekt konferencji. Wynurza ona przekonanie, że trudno będzie dojść do porozumienia z Włochami. Nadmienia ona, że rozprawy na konferencji przyczynią się jedynie do zwiększenia nieporozumień pomiędzy stronami, bezpośrednio w kwestji rzymskiej interesowanemi. (*Tamże.*)

* *Berlin, 27 listopada.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, wniosek Laskera w przedmiocie zmiany art. 84-go konstytucji w duchu odpo-

---

dnakże dotąd brakuje zupełnego wyrównania skali i umiejętności w użyciu. Wszelako rolę powiernicy Desdemony, odśpiewała wdzięcznie, głównie zaś odznaczyła się w pięknym duecie z Desdemoną.— Panna Artôt z powodu pewnego utrudzenia, potrzebowała spocząć dni parę i dla tego to dzisiaj nie mamy przedstawienia opery włoskiej, której ona jest duszą.

Godnym zanotowania w dziejach sceny wielkiej, jest fakt wznowienia jednego z najudatniejszych baletów „Asmodei”, która od roku już przeszło, nie była przedstawianą; publiczność nader sympatycznie, gorąco nawet, powitała ten balet, i okryła oklaskami, szczególniej piękne *pas de trois* w drugim akcie.

Drugim faktem, również z dziedziny choreografji było nagłe, bo zaledwie po kilkodniowem przygotowaniu wystąpienie p. Kowalskiej w Hrabinie d'Egmont, gdzie wielką rolę, przedstawianą dotychczas przez p. Piotrowską, utalentowana tancerka wykonała wzorowo, nie tylko pod względem tańców, lecz nawet i w części mimicznej, która tam nie małe ma znaczenie.

Operetka Souppego *Flotte Burszen*, w następnych dwóch przedstawieniach zyskała znacznie z powodu dopełnionych w niej skróceń... i wprowadzenia części przynajmniej tekstu pieśni „*Gaudeamus igitur.*” Rzecz naturalna, że i personel występujący w tem dziełku, bieglej już i zgodniej, niż za pierwszym razem, wykonywał powierzone mu partje. W skutek takiego polepszenia w ekspozycji, Bursze, w dwóch następnych przedstawieniach zyskały oznaki zadowolenia rozweselonych słuchaczy. *Al.*

wiedniego artykułu ustawy związkowej, został przyjęty przy głosowaniu imiennem większością 181 głosów przeciw 160. (*Wolffs T. B.*)

* *Berlin, 27 listopada. N. Preus. Z.* powiada, że Prusy oświadczają się obecnie za wzięciem udziału w konferencji; toż pismo zaprzecza wiadomości podanej przez dzienniki, że Rzym reprezentowany będzie przez Dewall'a. (*Tamże*).

* *Berlin, 27 listopada. Prov. Corr.* ubolewa, iż sesja rozpoczętą została od wniosków dotyczących art. 84-go. Rząd nie może w zasadzie zgadzać się na to, przywiązuje bowiem zbyt wielką wagę do stosunku do reprezentacji kraju, ażeby miał życzyć sobie wznowienia walki o swobogę mowy. (*Tamże*).

* *Hamburg, 27 listopada.* Telegram z Wiednia, ogłoszony w *Hamburger Nachr.*, donosi, że i Angija oświadczyła się z gotowością wzięcia udziału w konferencji. (*Tamże*).

* *Haga, 26 listopada.* Druga izba odrzuciła, przy głosowaniu imiennem, 38 głosami przeciw 36, budżet ministerstwa spraw zagranicznych. Rezultat tego głosowania wywarł wielkie wrażenie. Na wniosek ministra spraw wewnętrznych, izba zawiesiła swe posiedzenie, i ministrowie zgromadzili się natychmiast na naradę nadzwyczajną. Po wszczęciu na nowo posiedzenia, rząd oświadczył, że odrzucenie pomienionego budżetu, łącznie z poprzedzającemi rozprawami, uważa za wotum nieufności dla całego gabinetu. Z tego powodu wszyscy ministrowie podali się do dymisji. Następnie na wniosek rządu izba postanowiła, zawiesić na teraz rozprawy nad budżetem. (*Tamże.*)

* *Amsterdam, 25 listopada.* Depesza z Hagi zaprzecza wiadomości podanej w depeszy prywatnej, ogłoszonej w *Amsterdamsche Courant*, podług której król niderlandzki miał jakoby odmówić wzięcia udziału w konferencji, powołując się na to, że jest monarchą protestanckim. Zaproszenie zostało owszem przyjęte, lecz nic jeszcze dotąd nie postanowiono w tym względzie. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Belgrad, 26 listopada.* Uzbrojenia Serbji przybierają od kilku dni groźniejszy charakter. W ministerstwie wojny panuje nadzwyczajna czynność i przyspieszane jest głównie zaopatrzenie armji w artylerję. Obcy oficerowie od artylerji przyjmowani są do armji serbskiej. Jutro przyjechać ma tu nowy prezes ministrów Ristic. (*Wolffs T. B.*)

* *Bukareszt, 26 listopada.* Nastąpiła tu zmiana ministerjalna w duchu liberalnym. Nowe ministerstwo ukonstytuowało się jak następuje: Golesko, prezes gabinetu i minister spraw zagranicznych; Jan Bratiano, spraw wewnętrznych i tymczasowo skarbu; Arion, sprawiedliwości; Denici, robót publicznych; Gusti, wyznań; Adrian, wojny.—Dymitr Bratiano wysłany został za granicę, dla wszczęcia z właściwemi rządami układów w przedmiocie zniesienia atrybucij sądowych, służących konsulom względem ich narodowców. (*Tamże.*)

* *Londyn, 26 listopada.* Wymagany przez rząd kredyt dwóch miljonów fun. ster. na wyprawę abisyńską, został po długich rozprawach zatwierdzony. Kilku mówców ganiło mocno rząd za to, iż trzymał tak długo w tajemnicy postanowienie prowadzenia wojny z Abisynją. (*Tamże.*)

* *Londyn, 26 listopada.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby gmin, rząd przyrzekł zakomunikować bil, stanowiący, ażeby egzekucje nie odbywały się na przyszłość publicznie. (*Tamże.*)

* *Londyn, 26 listopada.* Podług wiadomości z Nowego-Jorku z 16-go b. m., proces przeciw p. Jef. Davisowi ma być wszczęty na nowo 25-go b. m.— Minister wojny Grant polecił wszystkim władzom wojskowym, ażeby przy zawieraniu kontraktów, przestrzegały ile możności oszczędność. Obiega pogłoska, że prezydent zaproponował jenerałowi M'Clellan zarząd ministerstwem wojny.— Przy sposobności owacji, urządzonej w Waszyngtonie przez stronnictwo konserwatywne na cześć prezydenta Johnsona, ten ostatni przyrzekł, że starać się będzie ile możności usunąć istniejące jeszcze teraz złe, i oświadczył jednocześnie, iż potrafi zapewnić poszanowanie dla naruszonej konstytucji i że uwolni naród od istniejącej jeszcze władzy militarnej. (*Tamże*).

* *Londyn, 27 listopada.* „Korespondencja anglo-amerykańska" dowiaduje się telegrafem zaatlantyckim z Nowego-Jorku z dnia 26-go b. m., że proces Dawisa odroczony został do marca roku przyszłego. (*Cor. Bür.*).

---

* (Pobór do wojska). *Warsz. Dniew.* pisze: „W dniu 4 listopada skończył się pobór do wojska we wszystkich gubernjach królestwa polskiego, a wnosząc z doniesień dzienników gubernjalnych, ta ważna powinność państwowa, wszędzie odbyła się w takim porządku i z takim spokojem, jakby najzwyklejsza funkcja powszedniego życia. Wzmiankujemy tę okoliczność, nie dla tego, aby istniała jakakolwiekbądź możność nieporządku w niższej klasie ludności, głównie odbywającej tę powinność, lecz dla tego właściwie, że sam system rekrutacyjny, zależący na losowaniu, wprowadzony jest w tutejszym kraju tak niedawno, że ciągle jeszcze przedstawia nowe zjawisko. Pomimo jednak swej nowości, system losowania potrafił stale utrwalić się w ogólnem przekonaniu niższej warstwy ludności, jako system zupełnie sprawiedliwy i dogodny do odbywania. Szczegóły dokonania poboru w różnych miejscowościach królestwa, w części były już ogłoszone, w części według wszelkiego prawdopodobieństwa wkrótce dojdą do wiadomości publicznej za pośrednictwem miejscowych dzienników gubernjalnych. Obecnie podzielimy się zebranemi na drodze prywatnej spostrzeżeniami co do poboru w Warszawie. Według rozkładu, Warszawa powinna była dostarczyć następujący kontyngens: z stałej ludności chrześcian—215; z nich skorzystało z prawa wykupu 35 ludzi, przyjęto w naturze 180, czyli razem 215; z niestałej ludności chrześciańskiej należało pobrać 138; z tej liczby złożyło przepisany wykup 7, przyjęto w naturze 131 czyli razem 138; z żydów stałej ludności należało pobrać 132; skorzystało z prawa wykupu 75, w naturze przyjęto 57, czyli razem 132; niestała ludność żydowska miała dostarczyć 18, wykupiło się 2, przyjęto w naturze 16 czyli razem 18. W liczbie przyjętych nateraz liczy się i 26 rekrutów, którzy dali za siebie zastępców, mianowicie: 9 żydów i 17 chrześcian [1]). Do ogólnej liczby kontyngensu rekruckiego weszło i kilku ochotników w ilości około 8 ludzi, którzy chociaż nie obowiązani do rekruckiej powinności, weszli do służby wojskowej na własne żądanie, bez wszelkiego wynagrodzenia. Pragnących wstąpić do służby wojskowej z własnej ochoty, było więcej, lecz nie mogli być przyjęci z powodu, że nie mieli prawem przepisanych lat wieku. Spisowi warszawscy, podlegający rewizji lekarskiej, w ogóle nie odznaczali się dzielną powierzchownością i silną budową. Przeciwnie, z bardzo małemi wyjątkami dostrzegany w nich był niezupełny rozwój fizyczny, jak równie szczupłość, bladość tkanin (brak krwi) i osłabienie. Ten fakt objaśnia się w całkowitości tem, że główną masę spisowych miejskich dostarcza klasa rzemieślnicza, w której fizyczne wycieńczenie spowodowane jest z jednej strony wytężona pracą, z drugiej, bardzo małem zapełnianiem sił za pomocą szczupłego pokarmu. Łatwo to zrozumieć, przy istniejącej teraz drożyznie przedmiotów pierwszej potrzeby, z powodu której niższa rzemieślnicza klasa miejska, pozbawiona jest możności używania nie tylko zdrowego lokalu i mięsa, ale nawet często dostatecznej ilości chleba i kartofli. Z powodu tych przyczyn, dawała się spostrzegać widoczna różnica pomiędzy spisowymi ludności stałej i niestałej. Ci ostatni okazywali się silniejszymi i lepiej wyżywionymi. Drożyznie życia w części należy przypisać i tę okoliczność, że w tym roku okazywała się stosunkowo większa liczba ochotników do służby wojskowej w charakterze zastępców, niż w latach poprzednich, a jeżeli przyjęto ich stosunkowo mało, to dla tego, że nieliczni z ogromnej liczby kandydatów, według rewizji lekarskiej, okazali się zdatnymi; większa zaś część w skutku zajmowania się ciężką pracą, przedstawiała różne wady fizyczne: jak ruptury, rozszerzenie żył, nieruchomość palcy i t. p. Były i takie smutne przykłady, że zastępcy, pozostawszy wybrakowanemi z powodu wad fizycznych, zwracali się ze łzami i błaganiem do członków urzędu rekruckiego o przyjęcie ich do służby wojskowej, oświadczając, że nie mają co jeść. Z powodu tego i ceny zastępstwa w roku bieżącym były nizkie. Niektórzy zastępcy, po wniesieniu, jak wymagają przepisy, 100 rsr. do banku, otrzymywali od najmujących ich na rękę wszystkiego po 20 do 30 rsr. Rozumie się samo przez się, że oprócz tych drugorzędnych pobudek, istotny pociąg do zastępstwa stanowiło zupełnie dobre materjalne zabezpieczenie w służbie wojskowej, jej lekkość i niedługo trwałość. Jakkolwiek silny jest wstręt do tego rodzaju służby w ogóle pomiędzy żydami, lecz byli zastępcy i z tej sfery; znalazł się nawet jeden żyd, który i swoim przykładem i swą mową propagował korzyści służby wojskowej na mocy własnego doświadczenia. Uwolniwszy się niedawno przedtem z pułku na mocy praw ochotnika, przy obecnym poborze chętnie zastąpił sobą obowiązkowego rekruta, znając z własnego doświadczenia korzystne warunki wojskowego bytu. W końcu nie można nie naznaczyć dostrzeżonej smutnej szczególności, że stawający do rewizji spisowi z ruskiemi nazwiskami, jak Borysow, Aleksiejew, Moromin, — chociaż rosjanie pod względem wiary i pochodzenia, prawie wcale nie mogli rozmówić się po rusku. Szczególniej zasmucił nas jeden ruski młodzieniec, który przybył do królestwa z Nowoczerkaska, zaledwie dziewięć lat temu, a już o tyle zmienił się pośród ludności polskiej, że nie tylko w urzędzie rekruckim nie umiał rozmówić się po rusku, ale nawet dawał sobie przekręcone przez polaków imię Żota, zamiast Irota. W obec takich faktów, sama przez się wyjaśnia się wielkość dobroczynnej troskliwości naszego rządu w celu kształcenia i podtrzymania w rosjanach przesiedlonych do królestwa, właściwej im narodowości.

[1]) Cyfry te podlegają zmianom, ponieważ według przepisów z prawa wykupu i postawienia zastępcy, można korzystać w ciągu całego roku.

---

* (Oświetlenie mostu Aleksandrowskiego gazem). Uzupełniając podaną przez nas wiadomość co do oświetlenia mostu Aleksandrowskiego na Wiśle gazem, obecnie po zebraniu bliższych danych dodajemy: Jeszcze w roku zaprzeszłym, gdy ogłoszenia magistratu wyzywające o zawiązanie się nowego towarzystwa do urządzenia osobnego zakładu gazowego na Pradze, któreby też przedmieście, banhofy obu dróg żelaznych, petersburgskiej i terespolskiej, oraz most Aleksandrowski oświetlać mogło, pozostały bez skutku. Stosownie do myśli Jenerał-Feldmarszałka Hrabiego Berga Namiestnika Królestwa, który przyjmując żywy udział w załatwieniu tej kwestji, oglądał most osobiście z jenerałem inżynierji Kierbedziem i innemi osobami, postanowione zostało, aby rury położonemi były wzdłuż trotuaru pod ścianą kratownic, przy nakryciu ich pokładem drewnianym w rodzaju futerała dla zabezpieczenia na czas zimy. Jakoż przez niemieckie kontynentalne towarzystwo dessauskie miasto Warszawę oświetlające, któremu również oświetlenie mostu Aleksandrowskiego poruczono, rury gazowe w kierunku rzeczonym, położone zostały; na samym moście rozmieszczono po obu stronach w ogóle 58 latarń gazowych i na Aleksandrowskiej ulicy ku banhofom na Pradze wiodącej takichże latarń 19. W zeszły piątek po raz pierwszy zapalony na moście gaz, zalał łuną światła tę okazałą budowlę. Była to niejako uroczystość inauguracyjna wprowadzenia gazu na most i przedmieście Pragę; fronton mostu na wieczór ten był wspaniale uiluminowanym tysiącem ogni gazowych i kolorowych lampionów, w pośród których widocznie odbijały się cztery gwiazdy, a główną ozdobę stanowił orzeł Cesarstwa, gorejący po nad frontonem w swych konturach płomieniami uroczego i fantastycznego blasku. JW. Jenerał-Feldmarszałek Hrabia Berg Namiestnik Królestwa raczył wieczoru tego zwiedzić most Aleksandrowski, powitanym będąc przez jenerał-lejtnanta Szuberskiego, prezydenta i ober-policmajstra miasta, tudzież Wilhelma Oechelhäusera, jeneralnego dyrektora kontynentalnego niemieckiego gazowego towarzystwa w Dessau, na uroczystość tę przybyłego, który miał zaszczyt osobiście być przedstawionym JW. Namiestnikowi i pozyskać wyrażenie zupełnego zadowolenia. Położone obecnie rury na moście są znacznej średnicy (9 cali), aby ku oświetleniu całej Pragi i obu banhofów posługiwać mogły.

Ф.

* (Meljoracje w Płocku). Otrzymaliśmy z Płocka pod dniem 28 października (16 listopada) następujący artykuł. Od dnia 22 października (3 listopada) mamy w Płocku towarzystwo dramatyczne pod dyrekcją p. Ratajewicza, który przybył tu ze swoją trupą na cały sezon zimowy. Teatr płocki zostający dotąd w prywatnej dzierżawie, przeszedł obecnie pod zarząd miasta, a bezpośrednio komitetu utworzonego z osób prywatnych, przez gubernatora barona Wrangiel. Tej zmianie i działalności zawdzięczamy że gmach teatralny o ile na to szczupłe pozwalały fundusze, został już odnowiony i mamy prawo spodziewać się większych jeszcze tej dbałości i zainteresowania się władzy owoców. Jeżeli zaś z jednej strony widoczne są usiłowania o podniesienie sceny, to daje nam rękojmię, że i publiczność płocka oceni te usiłowania, i nie odmówi swego poparcia dla teatru pod dyrekcją p. Ratajewicza, który stara się o wzbogacenie swego repertoaru, dobór sztuk, ich wykonanie, i z tego tytułu zasługuje na szczere swojej pracy uznanie. Wspomniawszy o zaopiekowaniu się władzy teatrem płockim, wypada także zanotować owoce jej działalności i na innem polu, które dają się spostrzegać już na pierwszy rzut oka; ale bliżej wtajemniczonemu i stykającemu się z tą całą machiną działającą, którą nadzywamy administracją, ukazują się dopiero w prawdziwem świetle i całej swej wartości. Urządzenie dwóch skwerów dla ozdoby miasta i przyjemności mieszkańców; zabrukowanie ulic błotnistych i w porze jesiennej nie przebytych; restauracja i przekształcenie na seminarjum djecezalne obszernego gmachu po-reformackiego; meljoracja innych domów po

duchowieństwie; meljoracja gmachu rządu gubernjalnego i lokalu sądu kryminalnego; urządzenie i otwarcie klubu ruskiego — są to wszystko prace jednego roku, przeprowadzone w mieście z inicjatywy gubernatora płockiego barona Wrangiel i wice-gubernatora Goremykina. Ważność tych działań oceniać należy nietylko ze względu na wzrost i ozdobę miasta, ale więcej jeszcze ze stanowiska ekonomicznego; roboty te bowiem dochodzące wysokości do 25,000 rsr., wprowadzone w obieg, dały pracę rzemieślnikom i zręczną w porę sposobność zarobkowania, w dzisiejszych zwłaszcza czasach powszechnej drożyźny tem większem jest to dla klasy pracującej dobrodziejstwem. Fakta i cyfry najlepiej mówią za siebie i są najwymowniejszem tej działalności świadectwem. *G.*

* (Fotogramy śpiewaczki Artot). Prymadonna teraźniejszej opery włoskiej panna Artot, fotografowała się w kilku pozach i kostiumach w zakładzie fotograficznym pp. Klocha i Dutkiewicza. Fotogramy tej ulubionej artystki, nabywane są z taką skwapliwością, że reprodukcjami ich zakład zaledwie podołać może; ale też przyznać należy, że czy to w formie biletów wizytowych, czy to tak zwanych gabinetowych, odznaczają się one tą artystyczną doskonałością, jaka wzniosła tak wysoko w opinji publicznej zakład pp. Klocha i Dutkiewicza. Φ.

* (Sprostowanie). W *Dzienniku Warszawskim* z 16 (28) listopada r. b. Nr 263 na stronicy 4 w kolumnie 1 w artykule z podpisem *Al. Wystawa reprodukcij fotograficznych* wkradła się omyłka. Zamiast „produkcij tego najpierwszego u nas fotograficznego zakładu", czytać należy: „produkcij jednego z pierwszych u nas fotograficznych zakładów."

* (Zapalanie latarń gazowych). Od dnia 19 listopada (1 grudnia) do 24 listopada (6 grudnia) r. b. włącznie, latarnie miejskie gazowe zapalane być winny o godzinie 4 min. 15 w wieczór, a gaszone o godzinie 6 m. 45 rano.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rsr. 1 kop. 9	*dziś* rsr. 1 kop. 9.
Za frank	„ „ — „ 29	„ „ — „ 29.
Za złoty reń.	„ — „ 59	„ „ — „ 59½.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Ruch na korzyść prawosławia). Kazański dziennik donosi, że ostatnich lat w niektórych miejscowościach, zamieszkałych przez plemiona czeremisów i czuwaszów, objawił się ruch na korzyść prawosławia.

* (Droga żelazna konna do Teodozji). *Odes. Wiest.* donosi, że ziemstwo jekaterynosławskie postanowiło upraszać o zagwarantowanie drogi żelaznej konnej do Teodozji, i o pozwolenie nadania tej drodze nazwy drogi Marjińskiej, na cześć Najjaśniejszej Cesarzowej.

* (Zjazd agronomów). Dnia 3 i 4 listopada, w petersburgskiem zgromadzeniu gospodarzy wiejskich, odbyły się posiedzenia deputowanych ministerstwa dóbr rządowych i towarzystw gospodarzy wiejskich, w przedmiocie obmyślenia środków dla rozwinięcia w Rosji kształcenia agronomicznego i upowszechnienia wiadomości gospodarczych. (1 listopada, w dniu otwarcia zjazdu, deputowani i członkowie komitetu naradzali się tylko względem ustanowienia porządku rozpraw). Trzecie posiedzenie wyznaczonem zostało na 7 listopada; może to posiedzenie nie będzie jeszcze ostatnie. Deputowani ze strony ministerstwa są: pp. Skworcow i Szczepkin; ze strony wolnego towarzystwa ekonomicznego pp. Chodniew i Sowietow; od moskiewskiego towarzystwa gospodarstwa wiejskiego pp. Stebut i Krasnopiewkow; od rosyjskiego towarzystwa ogrodnictwa, pp. Muchortow i Maksymowicz; od wiaziemskiego zgromadzenia gospodarzy wiejskich, prezydujący tegoż p. Kardo-Sysojew. Wszyscy przemawiający na posiedzeniach 3 i 4 listopada (szczególną uwagę zwróciły mowy pp. Stebuta, Kardo-Sysojewa, Chodniewa, Andrejewa, Blanka, Skworcowa i innych), pisze *Gaz. Handl.*, jednozgodnie uznawali naglącą potrzebę przedsięwzięcia energicznych środków do upowszechnienia kształcenia agronomicznego i w ogólności wiadomości gospodarskich, szczególniej pomiędzy ludnością wiejską.

* (Urodzaj wina). Korespondent do *Nik. Wiest.* pisze, że wszyscy prawie właściciele winnic mają w tym roku dobry urodzaj i odbyt wina. Z powodu pobytu dostojnych osób na południowym brzegu Krymu, zjazd gości był tak wielki, że wszystkie prawie wille były zajęte. Zadziwiającem jest jednak, że w tym roku, kiedy najwięcej spodziewano się sprzedaży dóbr na południowym brzegu, sprzedano zaledwie dwa lub trzy pomniejszych ogrodów. Urodzaj zboża na wybrzeżach Krymu jest dobry; ale najlepiej udała się w tym roku w nadbrzeżnej części powiatu eupatoryjskiego eksploatacja soli, nieustająca dotąd. Wielu sądzą, że trudniący się tym przemysłem odniosą wielkie korzyści, skoro tylko przybędą kupcy, których tu brakuje od czasu otwarcia handlu w okolicach Odesy.

* (Cesarz Teodor i jego naród). *Nordd A. Z.* pisze: Cesarz Teodor abisyński i jego naród byli przedmiotem rozpraw na ostatniem posiedzeniu londyńskiego towarzystwa etnologicznego (*Ethnological Society*). Za podstawę do tych rozpraw posłużyło sprawozdanie Plaudena, który był w r. 1854 konsulem angielskim w Abisynji, uzupełnione uwagami Rawlinsona, Beckeg'o i innych podróżników po Abisynji. Plauden nie znał prowincij południowych tego kraju, i wszystkie jego opowiadania, dotyczące prowincij północnych Amgaras i Tigrebs, stanowią wyborne opisanie tego kraju. Plauden i Becke mieszkali u Teodora, który miał wówczas tylko tytuł Dejaj Kasaj, i za ich to radą sformowany został z niewolników pułk wzorowy. Wbrew zwyczajom swego kraju, Teodor okazywał dążność do innowacij; zaprowadził on karność pomiędzy żołnierzami, nauczył ich fechtunku, spowodował zmniejszenie wpływu duchowieństwa, sekularyzował dobra kościelne, zaprowawadził niektóre ulepszenia w sądownictwie i administracji i podniósł przemysł. Lecz i wówczas już ulegał on niektórym namiętnościom, następnie zaś zaczął oddawać się trunkom i radował się, gdy mógł podczas obiadu strzelać swoim gościom do nóg. Plauden powiada, że Abisynja posiada grunt żyzny i bogaty, na wynioślejszych zaś miejscowościach, klimat jest zdrowy, podczas gdy w dolinach panują silne febry. Pomimo wielkiej urodzajności kraju, cudzoziemiec z pieniędzmi może umrzeć z głodu, albowiem targi są bardzo oddalone, a sklepów wcale nie ma. Każdy musi sobie i zboże mleć, i chleb piec, i piwo warzyć. Wojsko, wyruszając w pochód, zabiera z sobą ogromne zapasy. Ubranie krajowców stanowi płaszcz biały z materji wełnianej miejscowej produkcji. Z ubrania, w jakiem chodzą cudzoziemcy, śmieją się tam i uważają każdego europejczyka za nieubranego, jeżeli nie ma na sobie płaszcza krajowego. Abisyńczycy są nadzwyczaj drażliwi i unikają wszelkiego powodu do wydawania się śmiesznymi, lecz spoglądają obojętnie na występki i w ogóle są bardzo mało pod względem moralnym rozwinięci. Charakter ludu jest wesoły i łatwowierny, podobny do charakteru francuzów; charakterystyczną własnością abisyńczyków jest gadatliwość, wesołość i dowcip w mowie. Abisyńczycy wyznają oddawna wiarę chrześcjańską i trzymają się święcie dawnych zwyczajów, lecz jedności religijnej nie ma u nich.

Anglja.

* (Zabójstwa). *Times* donosi, że w przeszłą sobotę stali się ofiarą zabójstwa w Dublinie, inspektor policji i konstabl, i że wojsko stało pod bronią przez cały dzień i noc. W tych wzburzonych okolicach można teraz spodziewać się ciągłych zaburzeń i napadów, którym nawet surowa kara nie będzie w stanie zapobiedz. (*La Fr.*).

Austrja.

* (Izba panów). *Wiedeń, 27 listopada. Wien. Z.* ogłasza w swej części urzędowej nominacje hr. Falkenhayn'a, księcia Lubomirskiego i hr. Thurna, na dziedzicznych członków izby panów. Jednocześnie mianowani zostali dożywotnimi członkami izby panów: hr. Józef Auersperg, namiestnik hr. Chorinski, hr. Chotek, landhrabia Feuerstenberg, hr. Gleiskach, baron Handel, feldceugmistrz Hauslab, wielki ochmistrz dworu książę Hohenlohe, Karol Klein, Mayer Melnhoff, feldceugmistrz Mertens, kawaler Zahony, profesor Rokitański. kawaler Schöller, baron Szymonowicz, hr. Traun, hr. Wrbna i burmistrz Zielinka. (*Wolffs T. B.*).

Francja.

* (Sprawa konferencji). *Paryż, 26 listopada. La France* pisze: Zgodzenie się stolicy apostolskiej na konferencję byłoby w takim razie warunkowem, gdyby np. rząd rzymski powiedział: „Chcę wziąć udział w konferencji, ale tylko w tej nadziei, że takie zasady zostaną uznane, takie punkta zastrzeżone, takie terytorja powrócone". Ale według naszych informacij, rząd rzymski nie sformułował bynajmniej swojego przyjęcia w podobnych wyrazach. Oświadczył on tylko, że bronić będzie swoich zasad i praw, co jest bardzo naturalnem, i co właściwem jest każdej stronie interesowanej, tak w kwestji międzynarodowej, jak i w procesie cywilnym. W dwóch sposobach zgodzenia się na przyjęcie konferencji, upatrują zupełną różnicę. Pierwszy nie zawiera w sobie żadnego zastrzeżenia w prawdziwem znaczeniu tego wyrazu; zgodzono się od razu, a potem miano rozprawiać. Drugi sposób przeciwnie jest tego rodzaju, że może stanowić przeszkodę zebraniu się konferencji, jak to było wtenczas, kiedy przed ostatnią wojną, Austrja postawiła warunek, ażeby nie było mowy o Wenecji.

Prusy.

* (Kwestja konferencji). *Prov. Corr.* z 27-go b. m. pisze co następuje o kwestji konferencji: „W ostatnich czasach zwiększyły się widoki na przyjście do skutku konferencji. Niektóre z wielkich mocarstw zwlekały dotąd ze stanowczem przyjęciem zaproszenia, częścią dla tego, że zadanie konferencji nie zostało zawczasu sformułowane, częścią zaś dla tego powodu, iż wątpliwem było zgodzenie się na konferencję rządów najbliżej interesowanych. Zdaje się atoli, że usiłowaniom rządu francuzkiego powiodło się nakłonić tak króla włoskiego, jak i papieża, do przyjęcia propozycji konferencji. Dla przyjścia narad do skutku, mięć będzie niewątpliwie wielkie znaczenie ta okoliczność, że rząd francuzki oświadczył, jak zapewniają, iż postanowienie jego co do pozostawienia wojsk okupacyjnych w państwie kościelnem, będzie zawisłem od powodzenia lub spełznięcia na niczem konferencji. Spodziewać się w krótce należy stanowczej decyzji wielkich mocarstw."

* (Drożyzna). *Berlin, 25 listopada.* Król odpowiadając deputacji, wyrzekł, że życzeniem jego jest zapobieżenie drożyznie i wypływającej ztąd niedoli dla klasy roboczej. Przyrzekł on zatem, iż poleci rozpocząć jak najwcześniej prace przy budowie projektowanych kolei żelaznych. (*Cor. H. B.*).

Turcja.

* (Przesilenie ministerjalne). O przyczynach ostatniego przesilenia ministerjalnego w Konstantynopolu, *Allg. Augsb. Z.* pisze: „Nieobecność wielkiego wezyra i wielkie trudności, na jakie on natrafia na wyspie Kandji, tudzież nacisk ze strony mocarstw, i nareszcie choroba sułtana (cierpiał on na silne zapalenie mózgu, lecz wrócił już obecnie do zdrowia) — wszystko to ośmieliło stronnictwo reform do przedsięwzięcia oddawna przygotowywanego ciosu przeciw Fuadowi-paszy, osobistemu i nieprzebłaganemu przeciwnikowi Fazyla-paszy, przewódcy stronnictwa reformistowskiego. Uknuta była formalna intryga pałacowa, w której główne role odgrywali Mehemed-Aali-pasza, szwagier sułtana i b. minister marynarki, sułtanka Walida, Kislar-aga i Ajo księcia Jussuffa, syna sułtana, oraz pierwszy jego adjutant Dżemil-bej. Lecz potężniejszym od tej intrygi okazał się wpływ Raofa-paszy, pierwszego szambelana sułtana i wiernego stronnika Fuada-paszy. Zniewolono wprawdzie tego ostatniego do podania się do dymisji, lecz sułtan nie przyjął takowej i jakkolwiek Kiprisli-pasza (wielki wezyr w chwili zgonu Medszyda i jeden z pierwszorzędnych mężów stanu tureckich, który przeszedł do obozu stronnictwa reformistowskiego) przyrzekł wziąść udział w nowej radzie ministerjalnej, pomimo to zamach pozostał bez wszelkich dalszych skutków. Na teraz przynajmniej, Fuad-pasza zachował swój dawny wpływ".

Włochy.

* (Zaburzenia). *Gazetta di Torino* donosi o znacznych zaburzeniach zaszłych w okolicach Ascoli, w skutek drożyzny chleba, a które zmusiły siłę zbrojną do wmieszania się w tę sprawę. (*La Patr.*).

* (Nota). *Gazetta di Torino* powtarza pogłoskę, że jenerał Menabrea ma zamiar zaraz po otwarciu pierwszych posiedzeń parlamentu, rozesłać drugą notę do mocarstw zagranicznych w kwestji rzymskiej. Nota ta napisanąby była w kierunku, jaki wytkną w tej sprawie izby włoskie. (*La Fr.*).

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Zurich, dnia 22 listopada.

Wyjazd oberpolicmajstra Langiebeja. — Ogłoszenie. — Sąd publiczny. — Wyrok — Obdukcja. — Renegat Kozłowski. — Gnutkiewicz. — Wyrok w sprawie kociej serenady. — Skasowanie świąt. — Uciekinissimus. — Wojenne błazeństwo. — Wilhelm Habicht.

Oberpolicmajster Langiewicz, w skutek otrzymanego z Konstantynopola rozporządzenia, wyjechał ztąd dnia 18-go b. m. w jakimś nader ważnym interesie do Paryża i Londynu, lecz przyrzekł, że najdalej za trzy tygodnie powróci tu znowu. Rząd wygnanej Polski pochlebia sobie, że to poufna nota spowodowała odwołanie ztąd Ibrahima Langiebeja. Ten zaś przed wyjazdem, chcąc w delikatny sposób dać znać rządowi szwajcarskiemu, że wbrew wszelkim przepisom i rozporządzeniom tegoż rządu, egzystuje w Szwajcarji nad polską uciekinierją władza narodowa, cele polityczne mająca, ogłosił w kilku tutejszych pismach, że „*rezydujący w Zurichu rząd narodowy wygnanej Polski*, nie wzbrania *należącym do dekad wojennych uciekinierom*, wstępować do korpusu kozaków i szpiegów tureckich." Ogłoszenie to sprawiło pożądany skutek, gdyż od dwóch dni dyrektor policji zurich-

skiej zwołuje uciekinierów pojedynczo do protokółu i bada każdego z nich: o nazwiska członków rządu wygnanej Polski, oraz naczelników dekad wojennych, o cel organizacji, statuta etc.—i w rezultacie, najprawdopodobniej przepędzi ztąd wygnaną władzę, lub co najmniej każe jej się rozwiązać. Wygnany rząd i podwładni mu uciekinierzy, są z tego powodu nadzwyczajnie na Langiebeja oburzeni i odgrażają się powieszeniem lub zasztyletowaniem go, gdyby się poważył wrócić do Zurichu.

Przez pięć dni odbywał się tu sąd publiczny nad 11-u uciekinierami podejrzanemi o zdradę, szpiegostwo, dostarczanie korespondencij Dziennikowi Warszawskiemu i inne zbrodnie. Sześciu podsądnych uwolniono od zarzutów zupełnie — trzech (Gładysza Napoleona, Muszyńskiego Stefana i Chilchena v. Wołka) tymczasowo tylko dla braku dowodów, z oddaniem pod ścisły dozór policji narodowej — a dwóch, t. j. Bronisława Żukowskiego i Karola Eustachiewicza, którym udowodniono, że są płatnymi szpiegami Platera, na mocy §§ 19, 20, 21 i 46 nowoułożonego kodeksu karnego narodowego, wykluczono raz na zawsze z dekad wojennych i osmagano publicznie w kawiarni literackiej. Skład sądu był następujący: prezydujący, jenerał-uciekinier Kruk, — sędziowie: Mikoszewski, baron Rambach, eks-major Cieszkowski August i Szczeniowski. Rolę prokuratora odgrywał dyrektor policji narodowej Adolf Stempkowski. Żukowski i Eustachiewicz zamierzają podobno wystąpić przeciwko sądowi narodowemu i ministrom sprawiedliwości, z jakimś aktem publicznym czy też skargą, gdyż po otrzymanych razach pobiegli natychmiast do lekarza i zażądali sporządzenia obdukcji.

Towarzysz oberpolicmajstra Langiebeja, renegat Kozłowski, wyzilał się z otrzymanych od swych braci-sztyletników ran—i wedle opinji lekarskiej, będzie mógł za kilka dni wracać do Turcji. O mordercach swoich nie był on i po wyzdrowieniu w możności udzielić policji jakichkolwiek objaśnień, gdyż, jak twierdzi, napadnięty został wśród ciemności i niespodzianie z tyłu.

„Niepodległość” w N. 47 ogłasza, że eks-sztyletnik, warszawski krawczyk Teofil Gnutkiewicz, narobiwszy w Monachjum znacznych długów i dopuściwszy się przytem rozlicznych oszustw, złodziejstw i innych podobnych figlów, zbiegł ztamtąd przed poszukiwaniem policji.” Przed trzema tygodniami zaliczony został przez Langiewicza w poczet szpiegów tureckich i zapewne uwija się już dziś pomiędzy bułgarami lub kandjotami, drwiąc sobie z ogłoszeń „Niepodległości.”

Śledztwo w sprawie kociej serenady, wyprawionej oberpolicmajstrowi Langiebejowi, zostało ukończone. Naczelnicy dekad wojennych: Ludwik Michalski i Borajski, oraz wice-naczelnik Zysio v. Zdzisław Berkowicz, jako główni kierownicy napaści, skazani zostali każdy na miesiąc aresztu w zuchthauzie i zapłacenie kosztów procesu w ilości franków 15, a oprócz tego, Platerowi za potłuczone szyby fr. 60. Inni podrzędniejsi koncertanci nie byli do odpowiedzialności pociągani. Skazani, rezydują już od czterech dni w zuchthauzie.

Biskup bazylejski podał w d. 14-m b. m. do wiadomości publicznej, że stolica apostolska, przychylając się do żądania rządu kantonalnego i władzy djecezjalnej, zezwoliła w interesie ludności klasy wyrobniczej, na zredukowanie w kantonie Basel świąt uroczystych do takiej ilości, jak w kantonie Friebourg—to jest z 17-u na 10. Odpadają zaś skutkiem tego następujące, które tylko przez kościół mają być obchodzone: Św. Józefa, poniedziałek i wtorek świąt wielkanocnych, śś. Piotra i Pawła, Narodzenie N. Marji Panny, wszystkich świętych i św. Szczepana.

Uciekinissimus Taczanowski wczoraj dopiero przybył do Zurichu w zamiarze—jak sam powiada — od-restaurowania na nowo towarzystwa bratniej pomocy.

Jenerał-uciekinier Kruk, odbędzie pojutrze z rana pod górą zürichską na Hottingen przegląd wszystkich dekad wojennych znajdujących się w Zurichu, poczem nastąpią ćwiczenia *lancami* i pałkami, a w końcu wielki manewr wojenny z żelaznem działem, do dźwigania którego wynajęto już na ten dzień wózek o dwóch kołach i konia. Spodziewa się uciekinierja, że i uciekinissimus, który jest na dobrej stopie z Krukiem, weźmie może w tem wielkiem błazeństwie udział.

Piszą nam ze Lwowa, że były sekretarz władcy Oślej góry, eks-sztyletnik krakowski, konował Wilhelm Habicht, dostał się na posadę ajenta przy komisarzu policji austrjackiej w Tarnowie i że na tem stanowisku dobrze się zasługuje sprawie narodowej.

Q.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (**Doktór Homeopata**). Adalbert Lic, dr. medycyny z Wiednia, opatrzony dyplomem uniwersytetu kijowskiego, leczy wszystkie choroby lekarstwami homeopatycznemi, zamieszkał przy ulicy Długiej na przeciw katedry prawosławnej w domu Bockhana i przyjmuje u siebie chorych od 8 do 10 z rana i od 2 do 4 po południu. Chcący się leczyć się na prowincji, posyła lekarstwa wraz z instrukcją po nadesłaniu dokładnego opisu choroby, a oraz nadesłaniu rs. 5 w liście franco.

* (**Różność ceny ligroiny**). Ligroina zastępująca z wielką oszczędnością świece, w wielu domach stała się artykułem codziennej potrzeby. Jeden z domów handlowych ogłosił cenę funta ligroiny w hurtowej sprzedaży na kop. 15, z dodaniem, *że ją sprzedaje najtaniej w całym kraju*, tymczasem magazyn nafty Wambacha, w hotelu europejskim podaje jednocześnie cenę funta ligroiny na kop. 14, nie dodając w swych anonsach, *że to jest cena w kraju najtańsza.*

Warszawa, dnia 17 (29) Listopada.

Kalendarz.

W sobotę, 30 listopada, — św. Andrzeja apost. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 47; zach. o godz. 3 min. 50.

W niedzielę, 1 grudnia,—św. Eligjusza bisk. —Słońce wsch. o godz. 7 min. 48; zach. o godz. 3 min. 50.

Stan pogody.

Dziś z rana + 1°2, R. Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po pol
Barometr w milimetrach	751 2	751 6
Termometr Reaum	+ 0°2	— 0°2
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 1°8, R. Największe zimno — 0°2 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 10.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w piątek, opera w 4-ch aktach, **Halka**.—Osoby: Stolnik— p. *Kozieradzki*; Zofja jego córka — pani *Hess;* Janusz — p. *Prochazka*; Dziemba poufały stolnika—p. *Suszyński*; Halka—panna *Kwiecińska;* Jontek—p. *Koehler*—(oboje wieśniacy ze wsi Janusza); Dudziarz — p. *Lucas;* Pasterz — p. *Mystkowski*. — **Tańce**: Polonez: Mazur: (panie: *Kowalska, Dylewska, Oliwińska, Przedpelska. Brandt. Tyszczynko*, — pp. *Puchalski, Kuhne, Turczynowicz, Przedpelski, Filatyn, Chronowski*);—Tańce góralskie: (pp. *Buczyńska, Rycerkiewicz*, — pp. *Turczynowicz, Kuhne* i corps de balet). — *Jutro*, opera **Żydówka**. — *Wczoraj*, we czwartek, dawano operę **Flis**; operetkę **Bursze (Flotte Burschen)**, i balet **Wesele w Ojcowie**, było osób 400.

TEATR ROZMAITOŚCI.—*Dziś*, w piątek, komedja w 4 aktach, **Żydzi**.—Osoby: Hrabia Ponicki—p. *Grzywiński*; Hrabina jego żona—pani *Łapińska*; Księżniczka Zofja, siostrzenica w opiece Hrabiego — panna *Marja Łapińska*; Pani Szenionowa—panna *Palińska*; Pazurkiewicz komisarz hrabiego—p. *Chomiński*; Starościęcki komornik graniczny—p. *Rychter*; Barbara jego żona—panna *Bondasiewicz*; Antoni ich syn — p. *Piasecki*; Prezes Zadziranowski — p. *Ostrowski*; Rubelkowski jego kasjer—p. *Mroziński*; Bartoszewski — p. *Szober*; Baron Ixiewicz—p. *Stolpe*; Aron Lewe starozakonny—p. *Żółkowski*; Szmul jego buchalter—p. *Damse*; Monsieur Hersz—p. *Dąbrowski*; Kamerdyner hrabiego—p. *Jejde*; Lokaj hrabiego—p. *Adler*; Służący pani Szenionowej — p. *Dobrowolski*; Trzech lokai prezesa: pp. *Kruszewski, Krupiński i Kawecki*. — *Jutro*, komedja **Ćwiartka papieru**; monodram **Icek zapieczętowany**.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do 10 wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

NA NALEWKACH, w nowo urządzonym i ogrzanym budynku. — *Codziennie*, od godziny 9-ej z rana do 8-ej wieczorem, — **WIELKA MENAŻERJA P. Heidenreicha**, *z olbrzymiemi lwami i familją tygrysów*. — Główne karmienie zwierząt odbywać się będzie codzień o godzinie 4-ej po południu i o 7-ej wieczór.—Na żądanie szanownej publiczności, wchodzi pogromca zwierząt do ich klatek, dla pokazania do jakiego stopnia można doprowadzić tresurę drapieżnych zwierząt.—Ceny miejsc: 1-e miejsce 30 kop. 2½ dla szpitali; 2-gie miejsce 20 kop.; 3-cie miejsce 10 kop. Dzieci na 1-e i 2-gie miejsce płacą połowę.—*Wczoraj*, było osób 210.

NA NALEWKACH.—*Codziennie*, od godziny 10-ej rano do 10-ej wieczór, **Wielka Wystawa tysiąca fotograficznych widoków**, na jedwabiu i krysztale Ludwika Veltée z Francji, oświetlona 100 swiatłami gazowemi.—Cena wejścia od osoby kop· 30; dzieci płacą połowę.—Abonament miesięczny od osoby rsr. 1; dzieci kop. 50.

NA PLACU NALEWEK. — *Codziennie* **PANORAMA Mikroskopów**.

TEATR MAŁP i PSÓW TRESOWANYCH.— *Dziś i codziennie*, **Przedstawienie** w domu N. **2246** przy ulicy Nalewki.—Początek o godzinie 7.— *Wczoraj*, było osób —.

* Przyjechał do Warszawy, senator *Wołockoj*, z Petersburga; — wyjechali: jenerał-lejtnant *Krenke*, do Brześcia; rzeczywisty radca stanu *Bogolubow*, do Petersburga; flígiel-adjutant J. C. Mości, pułkownik książę *Witgenstein*, do Paryża.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w d. 16 (28) b. m. i r., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Korowaj w Wilnie, Felińska w Wojutynie, Zrzelemski w Zgierzu, Ilin w Smoleńsku, Chwalibóg w Biały, Gudun w Kalwarji, Diaczkow w Petersburgu, Biernacka w Dobrzańskiej Hucie, Lokiernik w Częstochowie, — listów miejskich sztuk 5, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt doręczone nie będą, — oraz 15 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami znajdują się w kancelarji poczatmtu do odebrania.

* W dniu 16 (28) bież. mies. i roku, **urodziło się** *chrześcjan*: płci męzkiej 6, żeńskiej 5, *starozakonnych*: płci męzkiej 1, żeńskiej 2, razem 14;— **zawarło** śluby małżeńskie par: *chrześcjan*: 3, *starozakonnych*: —; — **umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 8, żeńskiej 5; *starozakonnych*: męzkiej 4, żeńskiej 5, razem 22.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 17 (29) Listopada 1867 r.

MONETY.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		6	3	5	98
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	3	42½
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal		—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)					
Obligi Skarbu za rs. 100		72	—	71	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę		—	—	101	50
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	50	75
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem		—	—	33	75
„ „ „ bez kuponu		—	—	27	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100.		78	25	77	75
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		68	25	67	75
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		57	—	56	50
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.		57	—	56	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		70	—	—	—
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		77	75	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		99	75	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100		117	—	116	25
„ „ „ 1866 „ 100		110	—	109	25
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125		111	50	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank 2000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę		69	—	68	—
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wied. po frank. 500 za sztukę		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		53	33	52	67
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100		81	—	80	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		79	—	—	—
WEKSLE.					
Berlin 100 Tal.	2 m.	106	65	106	42½
„ „ „	k. t.	106	42½	106	20
Wrocław „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk „ „	2 m	—	—	—	—
Hamburg 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn 1 Ft. St.	3 m.	7	31	—	—
Paryż 300 Frank.	2 m.	87	30	—	—
Wiedeń 150 Zł. W. A.	2 m.	90	45	—	—
Petersburg 100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„ „ „	k. t.	99	75	—	—
Moskwa „ „	1 m.	—	—	—	—
„ „ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych..... rs. 1 k. 74⁴⁄₉
* „ „ od Listów Likwidacyjnych. rs. 1 k. 95⁸⁄₉

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 16 (28) Listopada 1867 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska		60⅛
Obligacje Skarbowe 4%		62⅞
Listy Zastawne 4%		57
Bilety Banku Rosyjskiego		84⅜
Weksle na Warszawę		84
„ Petersburg 3 tygodn.		92⅛
„ „ 3 miesięczny		90⅝
„ Londyn 3 „		6 23⅞
„ Paryż 2 „		81 1/12
„ Hamburg 2 „		150⅜
„ Wiedeń 2 „		84⅛
Akcje Rosyjskie		77
Kolej Terespolska		70
dto Warszawsko-Wiedeńska		62½
Listy Likwidacyjne		47½
Nowa pożyczka premjowa 1-em		101½
„ „ „ 2-em		95⅜
dto na targu		75⅜
dto „ dostawę	na wios.	75

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIADOMIENIA.

N. D. 6409. *Dyrekcja Dróg Żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.*

Zawiadamia, że pozostawione w czasie od dnia 1 Lipca do dnia 1 Października r. b. w powozach i na stacjach dróg żelaznych rozmaite przedmioty, odebrane być mogą za udowodnieniem własności, od Zawiadowcy Stacji Głównej w Warszawie.

Wykazy tych przedmiotów przejrzane być mogą każdodziennie w zwykłych godzinach biurowych u Zawiadowców Stacji: Warszawa, Skierniewice, Piotrków, Częstochowa, Sosnowice, Granica, Łowicz, Kutno, Włocławek i Alexandrów.

Z przedmiotami do dnia 1 Kwietnia 1868 r. nieodebranemi, postąpionem będzie stosownie do przepisów dróg żelaznych.

Warszawa d. 19 Października 1866 r.

(N. D. 6970). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. т. XI), объявляетъ что 10 Августа с. г. поступило въ оный прошеніе иностранца Джона Гитона о выдачѣ ему привилегіи на способъ превращенія чугуна въ сталь и желѣзо.

Г. Варшава, 3 Ноября 1867 года.

(N. D. 6971). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. т. XI), объявляетъ, что 3 сего Октября поступило въ оный прошеніе иностранцевъ Куна и Юнга о выдачѣ имъ привилегіи на усовершенствованный способъ и аппаратъ для обогащенія горючаго газа парами петролеума или каменно-угольнаго масла.

Г. Варшава, 3 Ноября 1867 года.

(N. D. 6972). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. т. XI), объявляетъ, что 14 Октября с. г. поступило въ оный прошеніе иностранца Беренса о выдачѣ ему привилегіи на усовершенствованія въ устройствѣ врагуательной царовой масшины.

Г. Варшава, 3 Ноября 1867 года.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 5090. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po śmierci: 1. Teodozji z Niemojewskich Niemojewskiej co do sumy rsr. 2,087 kop. 24½ na dobrach Chlewo z Powiatu Kaliskiego, w dziale IV pod Nr. 27 zahypotekowanej; 2. Augustyna Bogdańskiego, co do sumy rsr. 150 na dobrach Saków z Wartskiego, w dziale IV pod Nr. 2 zahypotekowanej; 3. Józefa Wilczyńskiego, co do części z ostrzeżenia rsr. 750, procentów i kosztów rsr. 25 na dobrach Bronów, dawniej w Okręgu Wartskim położonych, w dziale IV pod Nr. 30 zahypotekowanego; 4. Haskla Kohn, co do połowy ostrzeżenia względem kwoty rsr. 223, na dobrach Wodzierady z Szadkowskiego w dziale IV pod Nr. 25 zahypotekowanego; 5. Apolinarego Zbikowskiego i Marcelego Grochowskiego co do sumy rsr. 480 na dobrach Ligota z Powiatu Wieluńskiego w dziale IV pod Nr. 23 zahypotekowanej; 6. Karola Wejsenborn vel Weisenburg co do prawa wieczystej dzierżawy jednej morgi gruntu z nieruchomości wiejskiej Czaszki Nr. 18, otworzyły się spadki, do regulacji których wyznacza się termin na dzień 16 (28) Lutego 1868 r. o godzinie 10 z rana w kancelarji hypotecznej.

Kalisz d. 10 (22) Sierpnia 1867 r.
Teofil Józef Kowalski.

N. D. 5092. *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Suwałkach*

Zawiadamia interesowanych, że do uregulowania przed nim spadków, po

1. Emmie Jadwidze z Keüdellów von Radecke, współwierzycielce rs 3,595, rs. 4,860, rsr. 900 w Zlewkach do Nr. 1, rsr. 9,000 w Zlewkach do Nr. 4 i rs. 17,910 pod Nr. 10 w dziale IV wykazu hypotecznego dóbr Giełgudyszki Niższe, oraz współwierzycielce rsr. 1,800 w Zlewkach do Nr. 1 i rsr. 1,800 w Zlewkach do Nr. 3 tegoż działu wykazu dóbr Pleniszki, jednych i drugich w Okręgu Marjampolskim położonych, intabulowanych, i

2. Po Alojzym Righettim, wierzycielu rsr. 1,007 kop. 83½, zapisanych pod Nr. 3 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Borowszczyzna lit. A., a Nr 12 wykazu dóbr Borowszczyzna lit. B. w Okręgu Kalwaryjskim położonych, rsr. 375 pod Nr. 6 pierwszych, a Nr. 23 drugich dóbr i rs. 300 pod Nr. 18 dóbr drugich z prawem zastawy osady Kukiełszczyzna do sumy tej przywiązanem i w dziale III pod Nr. 3 objawionem, termin ostateczny na dzień 27 Lutego (10 Marca) 1867 roku wyznaczony został.

Suwałki d. 10 (22) Sierpnia 1867 r.
J. Kowalski.

N. D. 5089). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Po śmierci 1. Teofila Trzebińskiego, 2. Stanisława Michniewskiego, 3. Wiktorji z Sikorskich Michniewskiej, otworzyły się spadki, do których należą ad 1. dobra Czuszów w Okręgu Szkalbmierskim Gubernji Kieleckiej, ad 2. dobra Gluzy Szlacheckie w Okręgu Stopnickim Gubernji Kieleckiej, ad 3. kwota rsr. 150 na tych ostatnich dobrach pod Nr. 3 działu IV wykazu hypotecznego intabulowana. Do regulacji spadkowych przed podpisanym Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach, termin prekluzyjny na dzień 15 (27) Lutego 1868 roku został zakreślonym.

Kielce d. 5 (17) Sierpnia 1867 r.
Adam Szczepanowski.

D. N. 5091. *Pisarz Sądu Pokoju w Biele*

Po zmarłym Marcinie Wyrzykowskim, właścicielu nieruchomości w mieście Biele przy ulicy Brzeskiej pod Nr. 214 położonej, otworzył się spadek, do regulacji którego, termin prekluzyjny na dzień 16 (28) Lutego 1868 r. w Kancelarji mojej wyznaczam.

Biela d. 2 (14) Sierpnia 1867 r.
Buszkowski.

N. D. 7095. *Pisarz Sądu Pokoju w Radiejewie.*

Po Goetzu Jakubowiczu Coh n, właścicielu nieruchomości w mieście Nieszawie pod Nr. 140 położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin w dniu 11 (23) Grudnia 1867 r. wyznaczyłem,

Hübner.

LICYTACJE I PRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 6801. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Отъ Варшавскаго Губернскаго Правленія объявляется, что 28 Ноября (10 Декабря) с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ Варшавскомъ Губернскомъ Правленіи изустные торги съ пониженіемъ (in minus) на поставку приблизительно двухъ-сотъ кубическихъ саженей дровъ съ порубкою для отопленія зданія Губернскаго Правленія въ теченіи однаго года, считая съ 1 (13) Января 1868 г. по такоежъ число 1869 года.

Торги эти предположено начать отъ девяти рублей пятидесяти копѣекъ за одну кубическую сажень дровъ съ порубкою.

Желающіе принять поставку обязаны представить въ Губернское Правленіе при торгахъ въ залогъ монетою, билетами или Государственными кредитными бумагами принимаемыми въ залоги при казенныхъ подрядахъ, сими послѣдними считая по курсу двѣсти рублей серебромъ.

Подробныя условія сего подряда могутъ быть разсматриваемы въ канцеляріи присутствія Губернскаго Правленія ежедневно въ присутственные часы за исключеніемъ праздничныхъ или табельныхъ дней.

Г. Варшава, 2 Ноября 1867 года.
и. д. Вице-Губернатора, Даниловъ.

N. D. 7088. *Калишское Губернское Правленіе.*

По неявкѣ на назначенные 8 (20) Ноября с. г. торги желающихъ торговаться на взятіе въ подрядъ поставки продовольственныхъ припасовъ для арестантовъ находящихся въ Калишской тюрьмѣ производиться будутъ въ присутствіи Калишскаго Губернскаго Правленія 27 Ноября (9 Декабря) с. г. въ часъ по полудни новые торги на поставку помянутыхъ припасовъ въ теченіи 1868 года. Торги эти согласно разрѣшенію Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Комисіи Внутреннихъ Дѣлъ начнутся съ цѣны по 10 коп. сер. за дневную арестантскую порцію.

Желающіе принять на себя упомянутую поставку обязаны явиться въ Губернское Правленіе въ назначенный выше срокъ съ свидѣтельствомъ мѣстнаго полицейскаго Начальства о своей благонадежности, и притомъ представить залогъ на сумму 936 руб. наличными деньгами, закладными листами, или другими государственными билетами дозволенными по существующимъ узаконеніямъ къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною.

О прочихъ условіяхъ можно будетъ узнать въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Калишскаго Губернскаго Правленія ежедневно, исключая праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Калишъ, 11 (23) Ноября 1867 года.
За Совѣтника, Волошинскій.
Бухгалтеръ, Стржалковскій.

(N. D. 7066) *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи распоряженія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 4 (16) Ноября сего года, за N. 1328, въ присутствіи Люблинскаго Губернскаго Правленія 18 (30) Декабря с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться новыя публичныя торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на продажу казенныхъ мѣръ и вѣсовъ, составляющихъ собственность горнаго вѣдомства, а находящихся на храненіи Люблинскаго Губернскаго Казначейства, съ пониженіемъ 25% отъ цѣнъ назначенныхъ къ торгамъ въ 2 (14) Ноября 1866 г. оставшимся безъ послѣдствій.

Соразмѣрно таковому пониженію, новые торги эти будутъ начинаться отъ ниже слѣдующихъ цѣнъ:

а) 3 фунтовые гиры, за штуку 19½ к.: девятьнадцать съ половиною копѣйки, 31 штука.

б) 2 пудовые гиры за штуку 1 р. 23 к., одинъ рубль двадцать три копѣйки, 3 штуки.

в) 4 пудовые гиры за штуку 2 р. 46¾ два рубля сорокъ шесть и три четверти копѣйки, 107 штукъ.

г) ящикъ желто-мѣдныхъ вѣсовъ въ золотникахъ и доляхъ, за одинъ 2 р. 25 коп., два рубля двадцать пять копѣекъ, 13 штукъ.

д) четверикъ, за одинъ 3 р. 36½ коп., три рубля тридцать шесть съ половиною копѣйки, 31 штука.

е) ½ четверика, за одинъ 2 р. 33½ коп., два рубля тридцать три съ половиною копѣйки, 47 штукъ.

ж) ¼ четверика, за одинъ 1 р. 71 коп.; одинъ рубль семьдесять одна копѣйка, 47 штукъ.

з) гарнецъ, за одинъ 1 р. 21 к., одинъ рубль двадцать одна копѣйка 33 штуки.

и) ведро, за одно 1 р. 58 коп., одинъ рубль пятьдесять восемь копѣекъ, 33 штуки.

і) ½ ведра, за одно 1 р. 21 к., одинъ рубль двадцать одна копѣйка, 41 штука.

к) ¼ ведра, за одно 1 р. 7 к., одинъ рубль семь копѣекъ, 39 штукъ.

л) 1/10 ведра, за одно 80 к., восемдесять копѣекъ, 79 штукъ.

м) 1/20 ведра, за одно 53 к., пятьдесять три копѣйки, 69 штукъ.

н) 1/50 ведра, за одно 33¾ к., тридцать три и три четверти копѣйки, 91 штука.

о) 1/100 ведра, за одно 29½ к., двадцать девять съ половиною копѣйки, 88 штукъ.

п) 1/200 ведра, за одно 23¾ к., двадцать три и три четверти копѣйки, 63 штукъ.

Итого 815 штукъ, восемсотъ пятьнадцать, въ общей цѣнѣ 952 р. 24¾ коп.

Желающій участвовать въ торгахъ, обязанъ представить на руки Секретаря присутствія Губернскаго Правленія до 12 часовъ утра 18 (30) Декабря с. г. запечатанное объявленіе, съ приложеніемъ къ оному квитанціи Губернскаго или Окружнаго казначейства въ пріемѣ залоговой суммы къ этимъ торгамъ, въ количествѣ 96 руб., а равно на издержки по объявленіямъ 30 руб. Залоговыя суммы могутъ быть внесены наличными деньгами или же кредитными билетами принимаемыми по существующимъ постановленіямъ въ залоги.

Объявленія желающихъ торговаться должны быть подаваемы на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства, по ниже указанной формѣ, безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ, надлежаще запечатаны сургучемъ и въ конвертѣ на имя Люблинскаго Губернскаго Правленія, съ ясною надписью на конвертѣ словъ: „Объявленіе на покупку казенныхъ мѣръ и вѣсовъ.“ Предположенная въ объявленіи сумма дожна быть означена прописью. По совершеніи торговъ съѣмщикъ обязанъ пополнить представленный залогъ, до объявленной имъ суммы, какая, по сдѣланному расчету, будетъ причитаться вообще за всѣ пріобрѣтенныя имъ мѣры и вѣсы, прочимъ же лицамъ залоги немедленно будутъ возвращены.

Сверхъ того, съѣмщикъ обязанъ купленныя казенныя мѣры и вѣты, никакъ не позже шести дней, считая со дня произведенныхъ торговъ, на свой счетъ взять изъ Люблинскаго Губернскаго казначейства. Объявленія написанныя не по формѣ, заключающія въ себѣ какія либо особенныя условія соискателей, несходныя съ кондиціями о продажѣ вѣсовъ и мѣръ или съ поправками, подчистками и перечеркнутыми строками, равно такія, къ которымъ не будутъ приложены квитанціи въ представленіи залога и издержки опубликованія, будутъ считаться не формальными и останутся безъ послѣдствій, какъ не дѣйствительныя. Наконецъ присовокупляется, что объявленія представленныя послѣ 12 часовъ, или во время производства торговъ, тоже приняты не будутъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаге Правленія отъ 11 (23) Ноября с. г. за N. 5140, симъ извѣщаю, что я обязываюсь купить казенныя мѣры и вѣты, составляющія собственность горнаго вѣдомства и хранящіяся въ Люблинскомъ Губернскомъ казначействѣ, свыше означенной объявленіемъ цѣны, а именно (изчислить всякій родъ мѣръ и вѣсовъ и свыше прибавленную цѣну), и принимаю всѣ условія помѣщенныя въ извѣстныхъ мнѣ торговыхъ кондиціяхъ. Квитанцію NN. казначейства въ полученіи имъ N. рублей залога и на издержки опубликованія у сего прилагаю, каковую сумму, на случай если за мною торги не останутся, желаю получить обратно самъ (или же прошу выслать оную на мой счетъ въ N.) Постоянное мое жительство имѣю въ N. Писано мною мѣсяца N. дня N. въ N. (подпись) званіе, имя и фамилія.

Г. Люблинъ, 11 (23) Ноября 1867 года.
Совѣтникъ, Козьминскій.

N. D. 6773. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Объявляется къ всеобщему свѣдѣнію, что 27 Ноября (9 Декабря) сего 1867 года съ 12 часовъ полудня, будутъ производиться въ залѣ присутствія Губернскаго Правленія публичные торги на продажу лѣса находящагося въ Люблинскомъ Лѣсничествѣ, Закржовецкой Стражѣ въ шести годичныхъ лѣсосѣкахъ, именно:

а) Быстржицкой дачи III округа въ лѣсосѣкѣ N. 2 назначенной на 1859 г.

Тойже дачи IV округа въ лѣсосѣкѣ N. 5, назначенной на 1862 г.

б) Закржевецкой дачи IV округѣ въ лѣсосѣкѣ къ N. 4 назначенной на 1861 г.

в) Суловской дачи I округѣ въ лѣсосѣкѣ N. 2 назначенной на 1858 г.

Тойже дачи I. округѣ въ лѣсосѣкѣ N. 2, назначенной на 1859 г.

Тойже дачи IV округѣ въ лѣсосѣкѣ N. 3, назначенной на 1860 г.

Оцѣненнаго за исключеніемъ безплатныхъ поставокъ на сумму 2251 р. 39 к.

Торги будутъ производиться изустно, отъ прописанной только суммы, дозволяется однако неявившимся къ торгамъ представлять на руки Секретаря присутствія Губернскаго Правленія до 12 часовъ дня назначеннаго торговъ, объявленія въ запечатанныхъ пакетахъ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства по прилагаемой у сего формѣ, безъ подчистокъ и подскробокъ, каковыя будутъ вскрыты по окончаніи изустнаго торга.

Всякій желающій участвовать въ торгахъ долженъ представить, а неприсутствующій при торгахъ приложить къ поданному объявленію, документы о вносимомъ имъ въ Губернское или Окружное казначейство залогѣ.

Залогъ долженъ составлять ¼ часть суммы предположенной къ торгамъ т. е. сумму 226 рублей и будетъ возвращенъ съемщику тогда только или онъ исполнитъ всѣ условія имѣющаго заключится съ нимъ контракта и представитъ въ тамъ свидѣтельство Лѣснаго Управленія, лицамъ же отказавшимся отъ торговъ, залогъ будетъ возвращенъ немедленно.

Покупщикъ обязанъ предложенную имъ при торгахъ сумму внести въ Люблинское Губернское Казначейство въ двухъ ровныхъ частяхъ, именно: первую часть тотчасъ послѣ кодписки имъ торговою протокола остальную же не позже 30 дней послѣ заключенія съ имъ контракта.

Срокъ къ вырубкѣ и вывозкѣ пріобрѣтеннаго покупщикомъ лѣса, назначаемый до истеченія Марта мѣсяца 1869 г.

Прочія подробныя условія для упомянутой продажи, могутъ быть пересмотриваемы въ отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Губернскаго Правленія ежеднево, за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней съ 9 часовъ утра до 3 часовъ вечера.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 30 Октября (11 Ноября) сего 1867 г. о имѣющихъ производиться торгахъ на продажу лѣснаго матеріала, находящагось въ 6 годичныхъ лѣсосѣкахъ Быстржицкой, Закржовецкой и Суловской лѣсныхъ дачей Закржовецкой Стражи Люблинскаго Лѣстничества, симъ заявлаю что обязуюсь купить означенной лѣсъ за сумму (писать сумму цифрами и прописью) съ соблюденіемъ всѣхъ условій, предписанныхъ для этой продажи.

На представленный временный залогъ въ суммѣ (писать цифрами и прописью) прилагаю квитанцію (такою то) казначейства.

Мѣсто постояннаго жительства имѣю въ N.

Настоящее объявленіе писано въ N. мѣсяца N. дня, 1867 г.

(подписать четко имя и прозваніе).

г. Люблинъ, 30 Октября (11 Ноября) 1867 г.

Асессоръ Отдѣленія, Шмидтъ.

N. D. 6774 *Люблинское Губернское Правленіе.*

На основаніи предложенія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 26 Августа (7 Октября) 1867 г. за № 31979 и 14681 объявляетъ ко всеобщему свѣденію, что 27 Ноября (9 Декабря) 1867 г. въ 12 часовъ утра въ залѣ присутствія Губернскаго Правленія, будутъ производиться торги на продажу оставшейся послѣ земледѣльческой школы усадьбы называемой Цегельниско, расположенной вблизи г. Люблина въ деревнѣ Руры, Гмины Славикъ, состоящей:

а) Изъ земель называемыхъ Цегельниско имѣющихъ простанства 4 морга, 40 прентовъ, и

б) Изъ трехъ деревянныхъ домовъ и отлежаго мѣста.

Главнѣйшія условія для этихъ торговъ суть слѣдующія:

1. Торги производиться будутъ изустно дозваляется однако желающихъ пріобрѣсти эту усадьбу представлять запечатанныя объявленія по прилагаемой у сего формѣ объявленія эти должны быть сданы на руки Секретаря Присутствія Люблинскаго Губернскаго Правленія до 12 часовъ утра дня назначеннаго для торговъ и будутъ вскрыты только по окончаніи изустныхъ торговъ.

2. Торги начнутся отъ суммы 1385 р. 35½ к. словами тысяча триста васьмдесятъ пять рублей тридцать пять съ половиною копѣйки.

3. Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку поименованной усадьбы, обязаны представить залогъ въ Губернское или Уѣздное Казначейство наличными деньгами на сумму 139 р. словами сто тридцать девять рублей равняющихся $^1/_{10}$ части суммы назначенной къ торгамъ.

4. Уплата денегъ казнѣ на эту усадьбу производится слѣдующимъ образомъ:

а) Половинную часть суммы назначенной къ торгамъ, т. е. 692 руб. 68 коп. словами шестьсотъ девяносто два рубля шестьдесятъ восмь копѣекъ, покупщикъ обязанъ внести въ Люблинское Губернское Казначейство наличными деньгами, не позже 30 дней по полученіи увѣдомленія объ утвержденіи торговъ, въ счетъ каковой суммы будетъ зачисленъ и залогъ равно дозваляется покупателю ¼ часть упомянутой суммы 692 руб. 68 коп., внести ликвидаціонными листами по нарицательной ихъ цѣнѣ, съ надлежащими купонами, на сколько эта ¼ часть можетъ быть уплачена ликвидаціонными листами безъ сдачи.

б) Остальная за тѣмъ часть оцѣночной суммы, вмѣстѣ съ вырученными свыше торговой суммы деньгами, будетъ оставлена за покупщикомъ съ тѣмъ что онъ обязанъ своимъ иждивеніемъ переписать усадьбу Цегельниско по ипотечной книгѣ на свое имя и въ первомъ мѣстѣ IV главы этой книги обеспечить въ пользу казны сказанныя деньги полностью, прежде всѣхъ другихъ принадлежностей, подвергаясь за неуплату оныхъ административной экзекуціи. Отъ долма этафо покупщикѣ обязанъ платить въ казначейство процентныя деньги 5% и на погашені долга 2% въ двухъ полугодичныхъ частяхъ, т. е. въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ каждаго года до уплаты таковаго дога полностяю.

Пріемъ покупщикомъ упомянутой усадьбы будетъ считаться съ 20 Мая (1 Іюня) 1867 г. и съ этаго времени онъ будетъ пользоваться всѣми доходами съ усадьбы Цегельниско, равно обязанъ уплачивать казенныя и гминныя подати и складки, со дня же производства торговъ, всѣ пользы и убытки, могущія произойти въ купленной усадьбѣ, по какому либо поводу и въ какомъ либо отношеніи, относяться къ покупщику.

Болѣе подробныя условія о продаже усадьбы Цегельниско, а также планы, и актъ объ оцѣнкѣ оной, могутъ быть разсмотриваемы ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табелныхъ дней, въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Люблинскаго Губернскаго Правленія съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни; о состояніи же усадьбы всякой обязанъ удостовѣриться на мѣстѣ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія о продажѣ посредствомъ торговъ назначенныхъ на 27 Ноября (9 Декабря) 1867 г. оставшейся послѣ земледѣльческой школы усадьбы называемой Цегельниско, расположенной вблизи города Люблина въ деревни Руры Гмины Славинъ, Люблинскаго Уѣзда, заявляю что за усадьбу эту я предлагаю заплатить (сумму выписать цифрами и словамя) подвергаясь всѣмъ предѣленнымъ казною на эту продажу ословіемъ. Квитанцію (таковаго то) Казнауейства въ принятіи отъ меня залога въ чуммѣ (выписать цифрами и словами какую сумму) представляю. Объявленіе писано съ NN. дня NN. мѣсяца N. 1867 г. (подписать ветко имя и прозваніе равно мѣсто постоянчаго жительства.

н. Люблинъ, 28 Октября (9 Ноября) 1867 г.

Асессоръ Отдѣленія, Шмидтъ.

N. D. 7060. *Окружное Интендантское Управленіе.*

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

О порядкѣ заготовленія провіанта по Варшавскому Военному Округу на 1868 г.

На основаніи утвержденнаго Военнымъ Совѣтомъ плана о заготовленіи продовольственныхъ припасовъ для войскъ Варшавскаго военнаго округа на 1868 г. назначено произвести въ Варшавскомъ Военно-Окружномъ Совѣтѣ 22 Ноября (4 Декабря) с. 1867 г. торги, на поставку девятимѣсячной пропорціи провіанта въ магазины и пункты Варшавской, Калишской, Петроковской, Люблинской, Сѣдлецкой, Радомской, Кѣлецкой, Плоцкой, Сувалкской и Ломжинской губерній, а также на сухопутную поставку годовой пропорціи провіанта въ Брестъ-Литовскіе провіантскіе магазины.

Независимо того, назначено произвести торги въ Кіевскомъ Военно-Окружномъ Совѣтѣ 13 (25) Ноября с. г., на поставку провіанта сплавомъ въ Брестъ-Литовскіе магазины, дабы можно было сообразить что будетъ выгоднѣе для казны, заготовленіе-ли мѣстною покупкою, или сплавомъ въ означенные магазины.

Окружный Интендантъ, объявляя объ этомъ ко всеобщему свѣдѣнію, присовокупляетъ:

1. Торги будутъ произведены въ одинъ срокъ, безъ переторжки, и будутъ рѣшительные; цѣны для утвержденія ихъ будутъ высланы ко дню торга отъ Военнаго Совѣта.

2. Желающимъ участвовать въ торгахъ по губерніямъ дозволяется принять поставку для мѣстнаго продовольствія войскъ въ томъ количествѣ, въ какомъ кто пожелаетъ, но при этомъ будетъ соблюдаемо правило что тамъ, гдѣ девятимѣсячная потребность магазина или отдѣльнаго пункта непревышаетъ 5,000 четвертей разнаго рода хлѣба, раздробленіе поставокъ въ одинъ и тотъ-же магазинъ и пунктъ допускаемо небудетъ; если же-бы девятимѣсячная потребность превышала эти пропорцію, то на каждыя 5,000 четв. будетъ допускаться по одному подрядчику.

3. Къ торгу будутъ допущены всѣ имѣющіе на то право, по представленіи ими узаконенныхъ свидѣтельствъ и залоговъ на сумму, опредѣленную въ кондиціяхъ.

4. Къ торгу могутъ быть допущены и безъ залоговъ: дворяне, по особымъ свидѣтельствамъ, купцы, по поручительствамъ, на основаніи 2 и 4 пунктовъ 668 ст. I кн. IV части Св. Воен. Пост.

5. Желающіе торговаться, кромѣ изустнаго участія, могутъ присылать и подавать запечатанныя объявленія, въ которыхъ должно быть означено количество продуктовъ въ поставку принимаемыхъ, рѣшительныя цѣны на каждый продуктъ, вмѣстѣ съ кулемъ или мѣшкомъ, званіе, имя и мѣстопребываніе подающаго объявленіе; при чемъ должны быть приложены узаконенные залоги, на опредѣленную часть подрядной суммы и свидѣтельство на право торговли.

Запечатанныя объявленія должны быть нисаны по формѣ, приложенной къ 1,909 ст. 10 тома св. Гражд. законовъ (изд. 1857 г.) и послѣ одинадцати часовъ утра въ день назначенный для торга не будутъ принимаемы.

При чемъ желающіе принять поставку провіанта въ пункты неприсленные къ магазинамъ, обязаны въ объявленіяхъ своихъ показать цѣны, особо на поставку провіанта, по мѣрѣ надобности, не взирая на исчисленное къ торгамъ количество, и особо на поставку провіанта въ эти пункты въ опредѣленномъ къ торгамъ количествѣ.

Лицамъ, кои будутъ участвовать въ изустныхъ торгахъ лично, или чрезъ повѣренныхъ, воспрещается подавать въ то-же время и на одно и то-же предпріятіе запечатанныя объявленія. Равно небудетъ принимаемо, ни вызововъ, присылаемыхъ вмѣста торговъ по телеграфу, ни увѣдомленіи правительственныхъ мѣстъ и лицъ по телефрафу-же, о свободности залоговъ подрядчиковъ, желающихъ вступить въ новыя обязательства съ казною. Залоги-же должны быть представляемы непремѣнно въ самое мѣсто торга, а не въ какое либо другое управленіе. Торги начнутся не позже 11 часовъ утра.

6. Цѣны должны объявляться торгующимися какъ изустно, такъ и по запечатаннымъ объявленіямъ неиначе, какъ за продуктъ съ кулемъ или мѣшкомъ.

7. Къ торгамъ будутъ высланы опредѣленныя на кули и мѣшки цѣны. Желающіе могутъ получать подъ насыпку провіанта казенные кули и мѣшки изъ магазиновъ, гдѣ таковые есть; при чемъ изъ полной контрактной цѣны будетъ удерживаться у подрядчика сумма, какая причается за скидкою 10% съ опредѣленной въ контрактѣ платы за куль или мѣшокъ. Этотъ же способъ уплаты будетъ соблюдаться и въ томъ случаѣ, когда подрядчикъ, ставя провіантъ въ своемъ кулѣ или мѣшкѣ, не потребуетъ за оный платы, а получитъ его обратно подъ новую насыпку.

8. Цѣны за кули или мѣшки объявляются желающимъ торговаться съ подпискою и предвареніемъ, что цѣны сіи внесутся въ контрактъ, для вычета ихъ изъ цѣны за провіантъ съ кулями или мѣшками, если поставка будетъ производиться безъ кулей и мѣшковъ, или въ казенныхъ куляхъ и мѣшкахъ, согласно 7 пункту сего объявленія.

9. Эти-же цѣны за кули и мѣшки будутъ включены въ контрактъ, если подрядъ будетъ утвержденъ за лицомъ, подавшимъ запечатанное объявленіе, хотя бы въ этомъ объявленіи и были назначены особыя цѣны на кули или мѣшки.

10. Торги на поставку провіанта въ Варшавскомъ Окружномъ Совѣтѣ будутъ произведены сначала по каждому магазину и пунктамъ по каждому уѣзду отдѣльно, потомъ порознь по губерніямъ на все количество провіанта, требующагося для каждой губерніи, а затѣмъ если-бы явились желающіе взять поставку вообще по всему Округу, или по всему Царству польскому, то торги будутъ произведены на оптомую поставку; но съ тѣмъ, что оптовый подрядчикъ доженъ объявить цѣны на каждую губернію отдѣльно и особо на Брестъ и поставка будетъ утверждена за нимъ въ такомъ только случаѣ, если его цѣны по всѣмъ губерніямъ будутъ ниже другихъ подрядчиковъ и не свыше въ сложности цѣнъ Военнаго Совѣта; не принимая ня подъ какимъ видомъ отказа съ его стороны отъ принятія поставки по тѣмъ губерніямъ, по которымъ цѣны его будутъ выгоднѣе цѣнъ другихъ подрядчиковъ. Но если-бы цѣны общаго подрядчика по какой либо губерніи оказались выше утвержденныхъ Военнымъ Совѣтомъ и небыло въ виду выгоднѣйшихъ цѣнъ другихъ подрядчиловъ, между тѣмъ въ общей сложности по всѣмъ губерніямъ цѣны общаго подрядчика были несвыше цѣнъ Военнаго Совѣта въ сложности-же по всѣмъ губерніямъ, въ такомъ случаѣ, примѣняясь къ 732 ст. IV части I кн. Св. Воен. Пост., утверждается поставка за общимъ подрядчикомъ по объявленнымъ имъ цѣнамъ; если-же кто либо изъ подрядчиковъ пожелаетъ принять поставку по нѣсколькимъ губерніямъ, то долженъ объявить цѣны порознь на каждую губернію, недопуская условія, что онъ принимаетъ поставку нераздѣльно по всѣмъ этимъ губерніямъ и при утвержденіи за нимъ поставки руководствоваться правиломъ, изъясненнымъ выше относительно общаго подрядчика.

Что же касается до выдѣленія долей мелкимъ промышленникамъ, то въ этомъ отношеніи будетъ соблюдаться слѣдующее правило: если цѣлая губернія будетъ взята раздробительно по магазинамъ и пунктамъ по уѣздамъ отдѣльными лицами и стоимость продуктовъ по объявленнымъ цѣнамъ въ общей сложности подряда будетъ дешевле или равна стоимости тѣхъ-же продуктовъ по оптовымъ цѣнамъ, то будетъ утверждаться раздробительный торгъ по магазинамъ и пунктамъ по уѣздамъ. Равнымъ образомъ подрядъ будетъ отдаваться мелкимъ промышленнихамъ и въ такомъ случаѣ, если раздробительно по магазинамъ и пунктамъ по уѣздамъ разобрано будетъ не менѣе ¾ всего количества припасовъ (муки и крупъ въ совокупности), предъявленнаго къ торгамъ для каждой губерніи. Когда-же при раздробительномъ торгѣ расобрано будетъ мелкими промышленниками менѣе ¾ означеннаго количества, то поставка будетъ предоставляться оптовому подрядчику на цѣлую губернію, если таковый подрядъ отвѣчаетъ установленнымъ условіямъ, не взирая на большую выгодность раздробительныхъ цѣнъ.

11. Цѣны, назначенныя Военнымъ Совѣтомъ, опредѣляются по каждому магазину и на пункты по каждому уѣзду особо и должны служить основаніемъ для утвержденія торговъ и выше сихъ цѣнъ подрядъ неможетъ быть утвержденъ. Конвертъ, въ которомъ цѣны сіи будутъ заключаться, долженъ быть распечатанъ въ Общемъ Торговомъ Присутсвіи, отнюдь не прежде, какъ по совершенномъ окончаніи торга, въ продолженіе котораго каждый вновь исъявившій желаніе взять на себя поставку, долженъ быть домускаемъ къ торгу когда имъ будутъ при томъ представлены документы на право торговли и залоги.

12. По кончаніи торга, когда будутъ распечатанъ конвертъ съ цѣнами, ни отъ кого никакихъ уступокъ и предложеній принято небудетъ и торгъ сочтется оконченнымъ; торговавшимся-же никакъ не позже другаго дня, послѣ торга, объявится только утверждается за ними подрядъ или нѣтъ. Въ обоихъ случаяхъ лица и мѣста производившія торгъ сохранятъ въ тайнѣ цѣны и послѣ вскрытія конверта.

13. Если выпрошенныя на торгахъ цѣны на хлѣбъ совокупно съ кулями или мѣшками окажутся ниже утвержденныхъ Военнымъ Совѣтомъ или равны имъ, то поставка утверждается окончательно за подрядчиками, которые обязаны заключить контракты, отнюдь не далѣе 14 дней, согласно 736 ст. 2 главы 4 части I кн. Св. Воен. Пост., съ отвѣтственностью за неисполненіе сего представленными залогами; если-же послѣдне выпрошенныя цѣны будутъ выше утвержденныхъ Военнымъ Совѣтомъ, торговавшимся объявляется, что торгъ несостоялся и возвращаются представленные ими залоги.

14. Хотя цѣны Военнаго Совѣта и будутъ назначенны для каждаго магазина и въ пункты по каждому уѣзду особо, но утвержденіе торговъ допускается и въ слѣдующихъ случаяхъ:

а) Когда цѣны выпрошенныя на нѣкоторые магазины, или пункты по уѣздамъ, будутъ выше назначенныхъ Военнымъ Совѣтомъ, но сумма подряда въ общей сложности по всей губерніи будетъ дешевле или равна суммѣ по цѣнамъ Военнаго Совѣта.

б) Если результатъ торговъ въ сложности по всей губерніи и небылъ удовлетворителенъ и торги немогли бы быть утверждены вообще, то поставка будетъ утверждена отдѣльно на каждый продуктъ, если сложная стоимость его для всѣхъ магазиновъ и пунктовъ губерній будетъ ниже или равна сложной-же стоимости этихъ продуктовъ по цѣнамъ Военнаго Совѣта.

в) Если-бы и отдѣльная стоимость каждаго продукта оказалась дороже такой-же стоимости по цѣнамъ Военнаго Совѣта, то подрядъ утверждается въ тѣ магазины и пункты, на которые выпрошенныя цѣны будутъ дешевле цѣнъ Военнаго Совѣта, или равны имъ, несмотря на то будетъ-ли эта поставка муки, крупы или одного какого либо продукта, но сложность цѣнъ на разные продукты, по нѣсколькимъ только магазинамъ и пунктамъ. небудетъ принята.

г) Въ случаѣ объявленія однимъ лицомъ разныхъ цѣнъ на поставку провіанта въ одинъ и тотъ же магазинъ или уѣздъ, съ раздѣленіемъ принимаемой операціи на части сравненіе цѣнъ будетъ дѣлаться по каждому участку отдѣльно и утвердится поставка только той части, на которую объявленныя цѣны окажутся болѣе выгодными, не допуская при томъ ни подъ какимъ видомъ отказа со стороны лица, объявившаго цѣны, отъ принятія такой части операціи.

15. При неисправности подрядчиковъ въ поставкѣ провіанта, на опредѣленные кондиціями сроки, назначенная оными неустойка 20% подрядной суммы по количеству невыставленнаго на срокъ провіанта, будетъ удерживаться изъ слѣдующихъ подрядчикамъ платежей за поставленные продукты, на точномъ основаніи положенія Военнаго Совѣта 29 го Марта 1867 г., объявленнаго въ приказѣ Военнаго Министра отъ 28 Мая того-же года за N. 196, съ тѣмъ, что вычеты эти не будутъ дѣлаться въ томъ случаѣ, когда въ числѣ представленныхъ подрядчикомъ залоговъ будетъ достаточное количество принадлежащихъ собственно ему наличныхъ денегъ, или вообще такихъ денежныхъ знаковъ, которые безъ затрудненій, потерь и немедленно могутъ быть обращены въ наличныя деньги. При чемъ не можетъ уже быть допускаема перемѣна этихъ залоговъ на другіе иначе какъ на такіе-же денежные документы самому подрядчику принадлежащіе; и это условіе на счетъ удержанія неустойки будетъ внесено въ контрактъ.

16. Вѣдомость о количествѣ провіанта. исчисленнаго къ заготовленію, а равно кондиціи, по которымъ должна производиться поставка провіанта, желающіе могутъ видѣть въ Окружномъ Интендантскомъ Управленіи ежедневно съ 9 часовъ утра до 3 часовъ пополудни.

Г. Варшава, Ноября 12 (24) дня 187 г.

Окружной Интендантъ,
Генералъ-Маіоръ, Хоментовксій.
Начальникъ Отдѣленія,
Полковникъ, Вейнтраубе.

N. D. 7033. *Смотритель Варшавскаго Александровскаго Провіантскаго Магазина.*

Объявляетъ: что 23 Ноября (5 Декабря) с. г. съ 11 часовъ утра, будутъ продаваться съ публичнаго торга при магазинѣ въ Цитадели, 44 порожнихъ бочетъ отъ спирта, сто градусный пробникъ, визирштабъ и помпа медная съ трубкою; желающіе купить, могутъ ежедневно съ утра осматривать сказанные матеріялы въ Цитадели, въ провіантскомъ магазинѣ.

г. Варшава, 14 Ноября 1867 года.

Подполковникъ, Бужинскій.

N. D. 7067. *Кальварійское Уѣздное Управленіе.*

Вслѣдствіе предписанія Сувалкскаго Губернскаго Правленія отъ 3 (15) Ноября с. г. N. 13022, симъ объявляется, что 15 (27) Декабря 1867 г. въ три часа по полудни, производится будутъ въ Кальварій-

скомъ Уѣздномъ Управленіи (in minus) торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на очистку ватеръ клозетовъ и дымовыхъ трубъ въ Кальварійскомъ Острогѣ и срокомъ съ 1 (13) Января 1868, по 1 (13) Января 1871 года, начиная первый 180 руб., а второй 22 руб. 50 коп. въ годъ т. е. отъ нынешней платы за каждый изъ этихъ подрядовъ.

Торговые кондиціи могутъ быть пересматриваемы въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Уѣзднаго Управленія ежедневно во время занятіи, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней.

При объявленіяхъ на очистку ватеръ, Клозетовъ слѣдуетъ приложить залогъ въ количествѣ $^1/_{10}$ части всей суммы т. е. 22 руб. 50 коп.

* * *

W skutek reskryptu Rządu Gubernjalnego Suwałkskiego z dnia 3 (15) Listopada r. b. Nr. 13022, podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 6 (18) Grudnia 1867 r. o godzinie trzeciej po południu, odbywać się będzie w biurze Powiatu Kalwaryjskiego in minus licytacja po zapieczętowaniu deklaracji na wywożenie nieczystości z kloak i na wymietanie kominów w więzieniu Kalwaryjskim z 1868/71 r. poczynając licytacje: pierwsza od sumy rub. sr. 180, a druga od sumy rs. 22 k. 50 rocznie za te czynność dotychczas wypłacanej.

Warunki licytacyjne każdodzienie w biurze Powiatu w Wydziale Wojenno-Policyjnym w godzinach biurowych przejrzane być mogą oprócz dni świątecznych i galowych.

Г. Кальварія Ноября 8 дня 1867 года.

за Начальника Уѣзда,
Помощникъ, Штабсъ-Капитанъ, (. . . .).

N. D 6747. *Августовское Лѣсное Управленіе.*

Опубликованный изустный торгъ на 14 (26) числа Сентября с. г. на продажъ лѣса къ вырубкѣ въ лѣсосѣкахъ на 1867 и 1868 годъ въ Августовскомъ Лѣсничествѣ назначенныхъ по случаю неявки желающихъ покупателей непроизведенъ въ исполненіе, затѣмъ на основаніи Указа Сувалкскаго Губернскаго Правленія отъ 19 (31) Октября сего года за N. 4232 объявляется къ всеобщему свѣдѣнію, что въ Августовскомъ Лѣсномъ Управленіи въ деревни Бялобржеги 7 (19) Декабря сего г. будетъ вторично производится изустный торгъ на продажъ лѣса въ здѣшномъ Лѣсничествѣ изъ лѣсосѣковъ слѣдующихъ: 1. Участка Стренковизна, N. 15 и 16 оцѣненнаго на 714 р. 62 к.; 2. Участка Клоновица N. 13 и 14 оцѣненнаго на 2,071 р. 9 коп.; 3. Участка Серви N. 7, 8 и 9 оцѣненнаго на 154 р. 82 к. по скидкѣ на депутатъ 10 р. 48 к. къ продажи на 144 р. 34 к.; 4. Участка Войцехъ N. 6 и 7 оцѣненнаго на 200 р.; 5. Участка Студеничное N. 4, 5 и 6 оцѣненнаго на 261 р. $76^1/_2$ к. по скидкѣ на депутатъ 32 р. 57 к.; остается къ продажи на 229 р. $19^1/_2$ к.; 6. Участка Комашовка N. 16 оцѣненнаго на 31 р. 9 к.; 7. Участка Промыска N. 10 и 11 оцѣненнаго 141 р. 79 к. по скидкѣ на депутатъ 3 р. 28 к. остается къ продажи на 138 руб. 51 коп.

Желающіе купить выше означенные лѣсосѣки должны предъ приступленіемъ къ публичному торгу внести въ здѣшную Лѣсную касу, залогъ $^1/_{10}$ часть суммы оцѣненнаго лѣсосѣка и по заторгованіи лѣсосѣка всейчасъ уплатить половину поступленнди на торгѣ суммы, условія публичнаго торга и контрактные во всякое время могутъ быть въ Лѣсномъ Управленіи отчитанные.

д. Бялобржеги, 28 Октяб. (9 Нояб.) 1867 г.

Старшій Лѣсничій, Обуховскій.
Дѣлопроизводитель, Жегарскій.

N. D. 7064. *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Warszawskiego Instytutu S-go Kazimierza.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w d. 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. o godzinie 5 po południu w Kancelarji Instytutu S-go Kazimierza w Warszawie, w domu pod N. 2858 przy ulicy Tamka, odbędzie się powtórna głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa budulcowego i opałowego sosnowego i w małej ilości dębu i grabu, znajdującego się w lasach instytutowych dóbr Pęchery.

Licytacja ta, rozpocznie się na sprzedaż drzewa z lasu Pęcherskiego sztuk 1337 od sumy rsr. 3,497 kop. 63, z lasu Runowskiego sztuk 776 i sążni kubicz. 15, od sumy rsr. 1,341 kop. 65.

Vadia do licytacji ustanowione są, do partji pierwszej, na rsr. 350, do drugiej na rsr. 134, w gotowiźnie, lub papierach na kaucje przyjmowanych.

Szczegółowe warunki do licytacji, przejrzane bydź mogą w Kancelarji Instytutu Św. Kazimierza i na gruncie dóbr Pęchery u leśniczego lasów instytutowych.

Warszawa dnia 14 (26) Listopada 1867 r.

Opiekun Prezydujący,
w z. Członek Rady J. Czarnowski.

N. D. 7053. *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala S-go Rocha.*

Podaje do publicznej wiadomości, że z powodu niedoszłej do skutku licytacji na dostawę dla Szpitala S-go Rocha w ciągu roku 1868 t. j. w czasie od dnia 1 (13) Stycznia 1868 r. do włącznie dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1868/9, mąki pszennej i żytniej, kaszy greczanej drobnej i grubej, kaszy jaglanej, pszennej, perłowej, jęczmiennej, grochu polnego i fasoli, ryżu i śliwek suszonych okowity i octu, świec łojowych, stearynowych i woskowych, mydła twardego i szarego, krochmalu i farbki, odbędzie się w dniu 27 Listopada (9 Grudnia) 1867 r. o godzinie 5-ej wieczorem w Kancelarji Szpitala S-go Rocha na Krakowskim Przedmieściu, powtórna licytacja in minus na te artykuły przez opieczętowane deklaracje, a następnie głośny przetarg pomiędzy deklarantami.

Życzący się podjąć powyższych dostaw, mogą przejrzeć warunki licytacyjne i wzór do deklaracji w Kancelarji Szpitalnej każdodziennie wyjąwszy świąt od godziny 9-ej rano do 3-ej po południu.

Warszawa 13 (25) Listopada 1867 r.

Opiekun Prezydujący,
Radca Stanu, A. Broniewski.
Nadzorca, A. Tymieniecki.

N. D. 7081. *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Starozakonnych w Warszawie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż z powodu niedojścia do skutku powtórnie odbytych licytacji na różne dostawy dla szpitala w r. 1868 uskutecznić się mające, odbędą się w kancelarji szpitala tutejszego w dniu 22 i 23 Listopada (4 i 5 Grudnia) r. b. o godzinie 1 z południa po raz trzeci głośne licytacje in minus na różne dostawy i przedsiębierstwa dla tegoż zakładu w r. 1868 a mianowicie:

w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) na dostawę chleba i bułek, kasz i grochu różnego gatunku, masła mięsa wołowego i cielęciny oraz jarzyn.

w dniu 23 Listopada (5 Grudnia), na dostawę świec łojowych i mydła szarego, słomy, bandaży, i knotków, pasków rupturowych, na wykonanie roboty szklarskiej i drukarskiej

Warunki licytacyjne przejrzeć można w kancelarji Szpitala codziennnie w zwykłych godzinach biurowych.

Warszawa d. 13 (25) Listopada 1867 r.

N. D. 7101. *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Głównego Domu Schronienia Ubogich i Sierot Starozakonnych w Warszawie.*

Podaje do wiadomości publicznej, że z powodu nie dojścia do skutku ogłoszonych in minus licytacji, odbędą się takowe powtórnie za deklaracjami opieczętowanemi, a następnie głośne w dniu 27 Listopada (9 Grudnia) r. b. o godzinie 4 z południa od cen podwyższonych, jako to:

a) Na dostawę koszernej żywności przez cały rok 1868, licząc za całodzinną porcję jednej osoby kop. sr. 12.

b) Na dostawę 40 sążni kubicznych drzewa sosnowego w szczapach $1^1/_2$ łokciowych grubych po rs. 10.

c) Na dostawę 150 korcy węgli kamiennych, licząc korzec jeden wagi 6 pudów, kop. sr. 70.

d) Na dostawę świec łojowych, stearynowych, mydła szarego i twardego, oraz oleju preperowanego do lamp od cen dotąd praktykowanych.

e) Na wprawianie szyb w ciągu roku 1868 do okien w zabudowaniach Instytutowych.

f) Na wywózkę ekskrementów kloacznych w roku 1868.

Warunki licytacyjne i wzór do deklaracji przejrzane być mogą każdodziennie w miejscowej kancelarji zakładu.

Warszawa d. 14 (26) Listopada 1867 r.

Prezydujący, H. Nusbaum.
Sekretarz, S. Wawelberg.

N. D. 7105. *Rada Opiekuńcza Domu Przytułku i Pracy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) r. b. o godzinie piątej po południu w kancelarji Domu Przytułku i Pracy za rogatką Wolską, odbędzie się licytacja przez deklaracje opieczętowane, a następnie głośna na dostawę w ciągu roku przyszłego żywności dla osób w instytucie tym pomieszczonych, od ceny in minus kop. 13 za wyżywienie jednej osoby dziennie.

Vadium do licytacji pomienionej oznaczone jest w ilości rs. 400, a inne warunki przejrzane być mogą każdodziennie w kancelarji Instytutowej.

Warszawa d. 16 (28) Listopada 1867 r.

Prezydujący, Hempel.

N. D. 6857. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie dwa łóżka, szafa do sukien, stolik, dwa krzesła, jesionowe, oraz dwa lichtarze platerowane w dniu 23 Listopada (5 Grudnia) 1867 r. o godzinie 11 z rana w domu pod Nr. 2347 przy ulicy Pawiej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 3 (15) Listopada 1867 r.

Słupecki.

N. D. 7098.

Wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 8 (20) Września 1866 r. zaocznie między Joskiem Wilczyńskim handlującym w Warszawie pod Nr. 1778 zamieszkałym, powodem przez Teodora Łąckiego Adwokata stawającym z jednej

A

1. Adamem Stachowicz współwłaścicielem nieruchomości Nr. 2232 tamże w Warszawie zamieszkałym, Ksawerego Karasińskiego Obrońcę przy Senacie za Obrońcę mającym.

2. Marjanną z Budzińskich Adama Stachowicza współwłaściciela nieruchomości Nr. 2232 w Warszawie małżonką czyli obojgiem małżonkami Stachowicz w Warszawie pod Nr. 2232 zamieszkałymi.

3. Marjanną z Stankiewiczów po Kazimierzu Stachowiczu pozostałą wdową, współwłaścicielką nieruchomości Nr. 2232 w Warszawie położonej tamże zamieszkałą pozwanymi niestawającymi z drugiej strony zapadłym, Josek Wilczyński upoważniony został do popierania działu nieruchomości Nr. 2232 w Warszawie położonej i dział takowej nakazany, opinja o podzielności lub niepodzielności i oszacowanie rzeczonej nieruchomości postanowione a wrazie nie możności podziału sprzedaż jej przez publiczną licytację nakazana biegli mianowani a do kierowania czynnościami działowemi Sędzia Trybunału Rożnowski został delegowany. Mianowani biegli po wykonanej przysiędze zeszli na grunt nieruchomości Nr. 2232 w Warszawie położonej i udzielili opinją iż takowa dogodnie w naturze podzielić się nieda, a następnie dopełnili oszacowania i wartość jej na rs. 3,045 k. $77^1/_4$ ustanowili. Trybunał tutejszy wyrokiem daty 17 (29) Maja 1867 r. powyższe dzieło biegłych zatwierdził.

Nieruchomość Nr. 2232 oznaczoną jest obecnie Nr. 2232*a*. na gruncie dziedzicznym przy ulicy Stawki i składa się z domku mieszkalnego z prawej strony w rogu podwórza o parterze pokrytego gontami, zabudowania obok powyższego domku z desek gontami mieszczącego w sobie komorę i komórkę, komórek stajni i pomieszkania o parterze, kloaki obok komórek, szopy z lewej strony w podwórzu przy parkanie od ulicy Stawki, huśtawka na słupach, śmietnika obok zabudowania sztachet z bali odgradzających podwórze, zagrodzenia z dwoch sztuk drzewa krokwiowego od ulicy Stawki wraz z bramą, parkaniku z desek zasłaniającego furtkę, budki dla psa, piwnicy w ogrodzie w ziemi wykopanej, ławek i stołów w ogrodzie w liczbie sztuk 14, drzew owocowych i krzewów, gruntu pod całą nieruchomością jest łokci kw. 3660.

O bliższych szczegółach pod każdym względem powziąść można wiadomość, u podpisanego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, sprzedażą dyrygującego, oraz w Kancelarji W. Swierczewskiego Podpisarza Trybunału Wydziału II, w Warszawie pod Nr. 549 istniejącej.

Po złożeniu warunków licytacyjnych pierwsza publikacja takowych odbyła się w dniu 3 (15) Lipca 1867 r. przed W. Rożnowskim Sędzią delegowanym o godzinie 10 rano i termin do drugiej publikacji takowych a zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 2232*a*. w Warszawie położonej wyznaczony został na dzień 4 (16) Września 1867 r. godzinę 10 rano, który również odbytym został i Sędzia delegowany wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2232*a*. w Warszawie położonej na dzień 19 (31) Października 1867 r. godzinę 5 po południu, który dla braku licytantów spełzł bezskutecznie, Trybunał więc wyrokiem daty 7 (19) Listopada 1867 r. zapadłym taksę rzeczonej nieruchomości o $^1/_4$ część zniżył i sprzedaż takowej od sumy rs. 2285 postanowił.

Delegowany Sędzia rezolucją daty 15 (27) Listopada 1867 r. wydaną wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2232*a*. w Warszawie położonej, na dzień 1 (13) Grudnia 1867 r. godzinę 2 po południu, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale II, pod Nr. 549 przed W. Rożnowskim Sędzią delegowanym.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,285 jako szacunku zniżonego.

Teodor Łącki, Ob. p. Senacie.

N. D. 7099. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcu.*

Na mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Siedlcu dnia 22 Maja (3 Czerwca) r. b. wydageno, zatwierdzającego uchwałę Rady familijnej w Sądzie Pokoju w Siedlcu dnia 29 Kwietnia (11 Maja) t. r. nastąpioną, przedane będą przez publiczną licytacją w dwóch oddziałach nieruchomości w mieście Siedlcu położone, do własności sukcesorów Stanisława i Anieli z Kudelskich małżonków Skwierczyńskich to jest: Władysławy Skwierczyńskiej pełnoletniej, Łukasza, Jana Stanisława dwóch imion, Stefanji Rozy dwóch imion, Bronisława Romana dwóch imion i Ignacego Marjana dwóch imion nieletnich Skwierczyńskich należące. Opiekunem głównym nieletnich jest Jan Witkowski Podpisarz Sądu Pokoju w Siedlcu, a przydanym Tomasz Sikorski.

Oddział I. składa się:

a. Z domu drewnianego. *b*. Stajenki drewnianej. *c*. placu i *d*. placu po zgorzałej stodole, nieruchomości te oznaczone są Nr. pol. 307 hypotecznym 137 leżą przy ulicy Pięknej, oszacowane przez biegłego na rs. 800. Vadium do tego oddziału wynosi rs. 200.

Oddział II. składa się:

Z placu niezabudowanego obejmującego zagonów 34 przy dróżce Bi. Jańskiej, między okopem więziennym od wschodu, parkanem ogrodu Andrzeja Żuków od zachodu położonego, przedzielonego własnością Agnieszki Winiarskiej. Plac ten oszacowany przez biegłego na rs. 50. Vadium do licytacji wynosi rs. 30.

Licytacja przygotowawcza odbyła się 13 (25) Listopada r. b. do której nikt się nie zgłosił. Termin do stanowczej sprzedaży w Kancelarji podpisanego Rejenta jest oznaczony na dzień 27 Listopada (9 Grudnia) r. b. godzinę 10 z rana, gdzie warunki do licytacji w każdym czasie przejrzane być mogą.

Siedlec d. 13 (25) Listopada 1867 r.

Bronisław Wroński.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N D. 6977). Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Bilet Lombardowy** wydany za Nr. 17,173 przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 29 Listopada 1867 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.

N. D. 7012 Ostrzegam niniejszem, iżby nikt **WEKSLI** opatrzonych podpisem „Jacob Frenkel" nie nabywał, bo tych nie wystawiałem, (prócz tylko na Bank Polski w Łodzi), z tym wyraźnem zastrzeżeniem że takowych weksli, bądź wprost bądź przez indoss nabytych nie przyznaje, jedynie tylko w obecności mojej i przezemnie wystawione własnoręcznie podpisać się miane, uważać będę za ważne.

Łódź dnia 18 Listopada 1867 roku

(17140) **Jacob Frenkel.**

w Drukarni Rządowej, przy Okręgu Naukowym Warszawskim. — Za pozwoleniem Cenzury